

TimeOut

BARCELONA

#579

9-15
DE GENER
2020

TE'L PODEM
REGALAR GRÀCIES
ALS NOSTRES
ANUNCIANTS

20 petits grans
gestos perquè
aquest any
comencem a viure
d'una manera més
sostenible

2020

Més!

ENTREVISTEM ROBERT
PATTINSON, FEM
MEMÒRIA AMB DAVID
SELVAS, ENS ENDINSEM
EN UN NOU JARDÍ...

VERDI
13 GEN —
2 FEB

L'ESPECTACULAR PRODUCCIÓ DE MESTRES CABANES TORNA AL LICEU 75 ANYS DESPRÉS

DIR. MUSICAL Gustavo Gimeno DIR. ESCENA Thomas Guthrie

CAST Angela Meade / Jennifer Rowley (Aida), Yonghoon Lee / Luciano Ganci (Radamès),
Clémentine Margaine / Judit Kutasi (Amneris), Kwangchul Youn / Marko Mimica (Ramfis),

Marco Vratogna / Franco Vassallo (Amonasro), Mariano Buccino (El Rei), Josep Fadó (Missatger), Berna Perles (Sacerdotessa)

ORQUESTRA SIMFÒNICA I COR DEL GRAN TEATRE DEL LICEU DIR. COR Conxita García

LICEU.CAT – 902 787 397 #AIDALICEU

Amb el patrocini de

 Santander Fundación

20

Liceu

Opera
Barcelona

la força de l'òpera

AIDA

LES AMPOLLES,
POTS I FLASCONS
DE VIDRE
QUE LLENCE AL GRIS,
NO VAN AL GRIS.
→ VAN AL VERD

Ampolles de vidre

Pots de vidre

Flascons de vidre

Ciutadania, empreses, institucions.
Reciclem bé. Separem bé.

Sumari

Del 9 al 15 de gener del 2020

Jardins del Doctor Pla i Armengol **Coses per fer**, pàg. 20

MARÍA DÍAS

Robert Pattinson **Cinema**, pàg. 26

Seward **Música**, pàg. 30

Cadaqués **Menjar**, pàg. 35

MARÍA DÍAS

Reportatges

14. Vint bons propòsits

Encetem l'any i el nou decenni amb la il·lusió de qui estrena una llibreta nova. Però també amb la voluntat de fer petits canvis, de millorar certes actituds, de provar accions diferents per ajustar-nos al que ens demana la situació d'emergència mediambiental. La Júlia Gamissans ha recollit vint gestos que ens ajudaran a viure d'una manera més sostenible.

Seccions

- 06. Ara i aquí
- 20. Coses per fer
- 26. Cinema
- 28. Teatre i Dansa
- 30. Música i Nit
- 34. Art
- 35. Menjar i Beure
- 38. Tendències
- 40. Viatges

CONVERSA AMB NOSALTRES

 facebook.com/timeoutbcn

 @timeoutbcn

 @timeoutbcn

MIRA AIXÒ!

Per **María José Gómez**

Reciclar després de llegir Recorreu amb nosaltres uns nous jardins del Guinardó (pàg. 20); regurgiteu amb Robert Pattinson, qui detalla una masturbació brutal (pàg. 26); recordeu què queda dels somnis amb David Selvas (pàg. 28); reivindiqueu Seward, ara que la banda celebra deu anys (pàg. 30), i recupereu la cuina de l'Empordà al restaurant Cadaqués (pàg. 35). I després, doneu un nou ús a aquestes 48 pàgines.

Ara i aquí

Per Andreu Gomila, Erica Aspas i Ricard Martín
timeout.cat/barcelona

Tria de què escriuen Marta Orriols,
Marc Pastor, Irene Solà i Víctor
Recort a @TimeOutBCN

El patge

Un relat de Marta Orriols

NO HA PENSAT a prendre's l'antidepressiu i ara té una migranya que no filtra bé la cua infinita per entregar la carta al patge reial. ...y *beben y beben y vuelven a beber*. Fa olor de gofres i de colònia infantil. El Mateu fa una marranada descomunal. Té son o gana o li molesta el bolquer; ella no ho sap i per tant no pot contestar les preguntes del pare de la criatura: què li passa? Té son? Té gana? Li molesta el bolquer? Balbujeja un intent de resposta però no pot, avui l'esma és en algun altre lloc. Que les tradicions són importants ella no ho té tan clar, però ell sí. Hi ha insistit tant, que en comptes de fer un vermut al sol és aquí amb ell i les seves tradicions. Aquí amb el *Vols venir tu Rabadà? Vull esmorzar!* i desenes de criatures revolucionades.

La rebequeria del Mateu agafa embranzida. La senyora gran del davant, acompanyada de quatre nets, opina que potser va molt abrigat, que li tregui la bufanda. Si pogués li picaria els dits quan s'acosten

i freguen la galta del Mateu que plora lligat al cotxet. Ella li prega que marxem, que no s'assabenta de res, home, però ell s'ajup, deslliga el nen, l'agafa en braços i alçant-lo una mica, fa una cantarella ridícula: oi que sí? Oi que et portaran moltes coses que ets molt bo, tu? El nen calla. La senyora dels quatre nets deixa anar un ai, aquest pare com et coneix, eh, rei? Que és bufó.

Ella es mossega la comissura dels llavis i mira cap a un altre cantó. Sent el coll tens i el dolor bategant dins el cap. Passa una estona feixuga i avancen uns passos, i aleshores ja veu el sac ple de cartes, un cofre amb caramels, el vellut barat que ho cobreix tot d'un postís que la porta al mal de panxa de quan feia aquesta mateixa cua tres dècades enrere. Tres dècades fent el que volen els altres, es diu. *Pastors hi arribaren allà a la mitja nit, cric-cric, cric-cric*. Llençaria una sabata contra l'altaveu de fireta.

Llençaria una sabata contra l'altaveu de fireta

Finalment uns patges vestits amb poc pressupost agafen el nen que inicia un plor estrident. Ella fa l'intent de quedar-se'l però el pare somriu amb calma i l'asseu sobre la falda del patge reial. Ella s'hi acostava amb la mirada perduda i agafa la mà inquieta del petit. Es fixa amb la barba d'un ros verd, lletja i arrissada com la permanent

de la seva àvia. El plor del nen ofega les nades, tothom riu, el pare li fa fotos amb el mòbil, i aleshores quan el patge pregunta si s'ha portat bé, ella agafa aire i fa que sí, perduda, espantada, i quan li demana què vol aquest any, li pren la criatura dels braços i mirant-lo molt fixament ho diu:

—Vull el divorci.

→ La setmana que ve... 'Víctor Català' per Víctor Recort.

QUÈ FER SI VOLS...

Tres coses que has de fer aquesta setmana

Recordar

La Filmoteca celebra el centenari de **Fellini** amb una completa retrospectiva que també inclou films escrits per ell i d'altres inspirats en el seu univers. Hi veureu *La dolce vita*, *Els inútils* i *El jeque blanco*, entre altres.

Inaugurar

Kepa Aurrera és l'espectacle inaugural del Tradicionàrius 2020, divendres 10, un homenatge a **Kepa Junkera** on músics propers a l'acordionista interpretaran temes seus, i que també inclou el concert de Gaizca.

'Perrear'

El pare del reggaeton **DJ Playero** torna a Barcelona, a la festa Malecón del Nitsa Club de divendres 10. Per començar la temporada remenant els malucs al ritme del descobridor de Daddy Yankee.

RECEPTA ORIGINAL DEL 1876

100% INGREDIENTS NATURALS. SENSE SULFITS AFEGITS, NI ADDITIUS, NI CONSERVANTS

Estrella Damm en recomana el consum responsable. 5,4°

QUEDA'T AMB ELL

Van néixer després dels Jocs Olímpics i ja es fan sentir. Recorda els seus noms

Albert Sala

Coreògraf, 27 anys
@albertsalabcn

La passió per ballar t'ha fet recórrer món.

Sí! En acabar el batxillerat me'n vaig anar a estudiar danses urbanes a Los Angeles i em vaig enamorar de l'estil de vida. En tornar vaig anar a Londres, on em vaig començar a formar en clàssic i en jazz. I aquest mix es va convertir en el que ara és el meu producte de coreografia.

Com va ser el salt del ball a la coreografia?

Vaig començar a donar classes i agradaven molt. D'allà vaig saltar a la televisió, a *The X Factor* i d'altres programes, primer com a assistent i després com a coreògraf. Després vaig començar a treballar per Europa, a la televisió holandesa, francesa i espanyola, amb actors de Hollywood, he estat a sèries per a Disney Channel...

I finalment vas tornar a casa.

Sí, fa tres anys, i vaig muntar Level Up Dance Classes, un projecte que m'impulsa com a professor i com a coreògraf, perquè creo

xous. Vull que els ballarins s'entrenin de forma professional i en anglès, com si treballessin per a un videoclip, una pel·lícula o una sèrie de televisió, tenint molt present la càmera.

Un videoclip:
'Single ladies'
de Beyoncé

Una ballarina:
Pina Bausch!

La plataforma va més enllà?

Itant! Ara començaré les Level Up Conversations, entrevistes per a Instagram a professionals del sector, per crear referents en el món de la dansa. A més, amb altres companys del gremi, hem creat el hashtag #BailaEsTrabajar, per compartir les injustícies, i estic preparant una conferència per parlar dels drets dels ballarins.

■ Begoña García Carteron

SENTIT AL CARRER

Coses divertides (o no) que hem sentit aquesta setmana als carrers de Barcelona

Una àvia a l'autobús:

-M'agrada tant la sopa que me la menjaria del cap d'un tinyós.

Un home a la porta d'una escola:

-Que els fons d'inversió especulen? La gent sí que especula!

A l'AVE, un executiu a un altre:

-La meva sogra, que és una mica perroflauta, munta cada any una paradeta a la Fira de Santa Llúcia.

Dos a l'oficina:

-Vaig a la revisió mèdica de la feina. -Ah, al metge aquell que et diu què tens però no t'ho arregla?

Dos turistes a la plaça Reial:

-Se está muy bien en Barcelona, la gente no habla.

Vas néixer després del 92? Has sentit alguna cosa curiosa al carrer? Escriu-nos a redaccio@timeout.cat

ES IMPORTANTE
LLEGAR RÁPIDO.

PERO ES
MÁS IMPORTANTE,
**NO DEJAR
A NADIE ATRÁS.**

f t i | renfe.com | 912 320 320

renfe
avlo

Alta velocidad para todos

SÈRIES

Match

US IMAGINEU LES vostres relacions sentimentals narrades en directe pel Joan Maria Pou o el Manolo Lama? Aquesta és la premissa de *Match*, una comèdia noruega genial i única. A través de dos narradors esportius coneixem la vida de l'Stian, un jove que és més maldestre en l'amor que un jugador de l'Espanyol amb una pilota als peus. El que podria ser un gag del *Polònia* es converteix en una sèrie de dues temporades finíssimes. Quan en tindrem el *remake* a TV3?

■ **Serielizados**
→ Disponible a Filmin.

Ben fet

Repeticions de jugades, connexions en directe, estadístiques... És brillant com integren el llenguatge futbolístic a la història. Cada episodi dura 13 minuts i aconsegueixen aguantar la broma sense que es faci pesada.

No cola

L'humor recau tota l'estona en el protagonista, un heroi en sentit irònic, perquè realment és un zero a l'esquerra. El nivell de clown supera totes les expectatives. Com pot existir un paio tan sapastre.

DICCIONARI URBÀ

ARGOT PER A BARCELONINS XERRAIRES

Per Josep Pedrals

N'has

Heure vol dir ser tenidor d'alguna cosa i el pronom en fa referència a la cosa. Quina? La que vam sortir a cercar no fa gaire en l'home dels nassos, que en tenia tants com dies li quedaven a l'any. Potser tu mateix, que també n'has.

3 RAONS PER LLEGIR...

EL BLATTENDRE

Colette

→ Viena Edicions. Trad. de Ramon Folch i Camarasa. 192 pàg. 16 €.

1.

L'amor

La Vinca i en Philippe tenen, respectivament, 15 i 16 anys. Les seves famílies comparteixen un mas a la Bretanya, a onze quilòmetres de Saint-Malo. Han pescat gambes junts, s'han banyat al mateix mar des que eren petits. Però una dona més gran, la Camille, apareixerà darrere d'un revolt.

2.

L'estiu

Colette ens submergeix en un estiu dels anys 20 del segle passat en què floreix un amor juvenil. Gràcies a la seva prosa detallista, n'arribem a sentir les aromes, les mirades, les pulsions. I fa que retrocedim nosaltres mateixos a aquella època on tot era descoberta així com Vinca i Philippe suen, es miren, parlen...

3.

L'autora

Colette va ser una revolucionària de les lletres franceses del primer terç del segle XX, dona empoderada disposada a trencar, una a un, els tabús de gènere. Aquí la veiem amagada darrere la Camille, una dona lliure que juga amb un noi per rebentar-li tots els prejudicis. ■ **Andreu Gomila**

Manuel Pérez
Web en català

FIGHT!

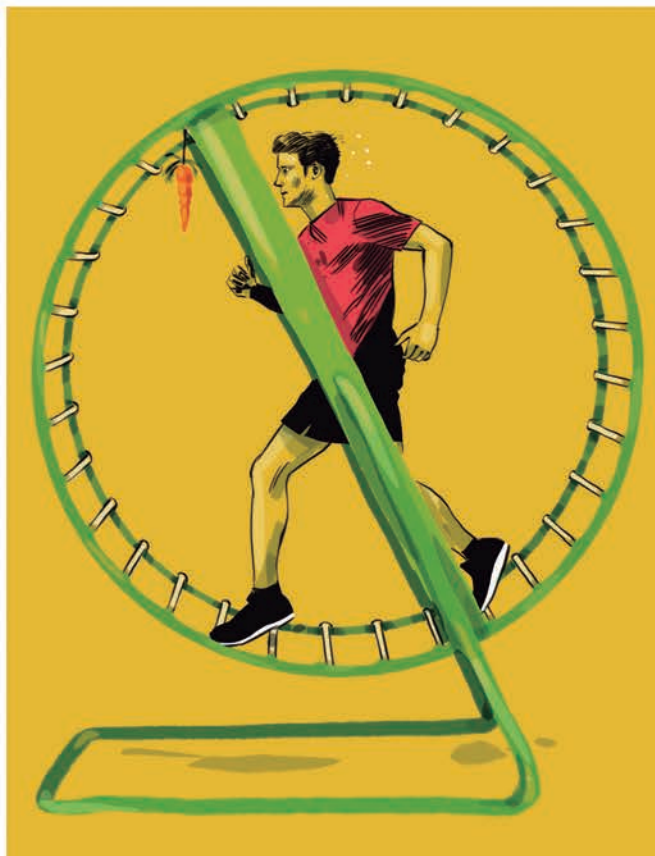
Maria Dias
Fotografia

Anar al gimnàs

(i al número que ve... L'allioli)

Faciliteu-nos l'esport

No ho negarem. Algunes de les idees preconcebudes que teniu al cap al voltant dels gimnasos són certes. Encara que mai n'hàgiu trepitjat un, segur que quadren alguns clics associats a gent –sobretot homes– que pugen i baixen peses mentre s'autocontemplen en un mirall. I ja no parlem de l'ambient excessivament carregat d'estranyes olors de les sales i vestuaris: la gent hi va a suar, no s'ha d'oblidar. Quan pugues a la cinta o fas quilòmetres sobre una bici que no es mou, la sensació d'esser un hàmbster a la roda hi és. I llavors, a què es deu l'èxit d'aquests caus de sofriment al més pur estil suplici de Sísif però amb màquines de disseny? És ben senzill: falta de temps, manca d'espais de socialització, excés de feines sedentàries i d'hores extres. És una qüestió pràctica, un espai que facilita les coses. Quantes hores de metges en general i psiquiatres en particular estalvia el gimnàs! O, com dirien els avis, millor anar a fer esport que estar drogant-se a la plaça.

Tireu la tovallola

Només vaig ser feliç anant al gimnàs una època de la meua vida, cap a l'any 2000, quan vivia al Born i era del Club Natació Atlètic Barceloneta, que ve a ser com tenir una espècie de 'rang social'. És un club de gent *cool* barrejada amb avis del barri amb cara de salut. Allà poc gimnàs s'hi feia, però els banys amb vistes al mar durant tot l'any, això sí que era bona vida! El darrer intent que vaig fer va ser no fa gaire. Em vaig dir: 'Aquest cop segur!' Ho tenia claríssim: aniria cada dimarts a classe de zumba. Vaig durar dues sessions. A la tercera, vaig abandonar amb un sentiment de fracàs absolut: impossible seguir aquelles dones, fortes com roures, del Raval més profund! Són unes cracs, amb una coordinació impecable. Aquella experiència em va evidenciar que la zumba, amb aquell reggaeton, no està feta per a mi. I les màquines... També les vaig provar, fins i tot l'spinning famós. Vaig tirar la tovallola i vaig continuar gaudint de la meua bicicleta de passeig i la dansa contemporània!

GRRRR!

Grans coses que envegem d'altres llocs

Electricitat sostenible com a San José

Comença l'any, època de bons propòsits, d'apuntar alt. Ens volem emmirallar en Costa Rica (5 milions d'habitants), que el ja passat any 2019 va aconseguir que més del 99% de l'energia elèctrica consumida provingués de fonts renovables. Per fer-nos-en una idea clara, a Catalunya el percentatge amb prou feines va arribar al 20% l'any 2018. Les polítiques a llarg termini són la clau per a un país que cuida com pocs el seu patrimoni natural i minimitza l'impacte i la dependència de les energies fòssils. Una senda carregada de futur. ■ Manuel Pérez

Més coses que voldríem tenir a BCN a timeout.cat/grrrr

GRATIS BCN

Gaudeix de la ciutat per la cara

EXPOSICIÓ

'Harry Walker'

La Model acull *Harry Walker: obrers i veïns en lluita*, per recordar un dels episodis obrers més importants del franquisme, quan els treballadors d'aquesta fàbrica de Nou Barris van fer 62 dies de vaga per demanar drets laborals i democràtics.

→ La Model. M: Entença. Fins al 26 de gener.

ART

'Hoy en PASEAY OJEA: tu ciudad'

Inauguració a la Casa Elizalde d'aquesta exposició de Clara Nubiola on analitza –i critica– la ciutat en clau irònica i a través del llenguatge característic d'una revista de viatges. Ens presenta una urbs idealitzada i esbiaixada.

→ Casa Elizalde. M: Girona. Dt. 14, 19 h. Fins al 27 de febrer.

VISITA

Casa de l'Aigua

Travessar el túnel subterrani que uneix

NO T'HO PERDIS

la Casa de l'Aigua de Trinitat Vella amb la de Trinitat Nova és una de les activitats més curioses que podem fer a Barcelona. El recorregut comença a la Casa de l'Aigua i es fa en dos torns tots els dissabtes no festius i el primer diumenge de mes. No badeu, perquè les places volen.

→ Casa de l'Aigua. M: Trinitat Vella. Ds. 11, 11 i 12.30 h. Amb reserva.

COMÈDIA

L'open del Medi

L'*stand up comedy* està considerada la disciplina més veraç de l'humor i els *open mic* el gimnàs dels còmics, el lloc on posar a prova les seves històries i la seva química amb el públic. Un dels més veterans de la ciutat és el del Mediterráneo, cada dilluns a la nit.

→ Bar Mediterráneo. M: Diagonal. Dl. 22 h.

Trobareu moltes més idees per fer sense gastar ni un cèntim a timeout.cat/barcelonagratís

TimeOut
BARCELONA

Portada:
IRISNEGRO
Plaça Relai, 18, 1a planta
08002 Barcelona
Comercial i marketing T. 93 295 54 00
comercial.cat@timeout.com
Redacció T. 93 310 73 43
redaccio.cat@timeout.com
Administració T. 93 667 78 90

Conseller Executiu Eduard Voltas | Directora General de Negoci Mabel Mas | Directora General Financera Judit Sans | Director d'Operacions Digitals Alex Martínez | Directora Maria José Gómez | Director d'art Diego Piccinino | Disseny Anna Mateu Mur | Edició gràfica Maria Díaz | Cap de redacció Borja Duñó | Redacció Andreu Gomila, Josep Lambies, Ricard Martín, Eugènia Sendra, Aleix Cabau i Sebastià Portell (agendes) | Web en català Manuel Pérez | Web en castellà Erica Aspas | Web en anglès Jan Fleischer | Notícies Marc Andreu | Col·laboradors Laia Beltran, Gerard Casau, Irene Fernández, Santi Fondevila, Mireia Font, Violeta Kovacsics, Júlia Gamissans, Ivan Giménez, Maria Gorgues, Eulàlia Iglesias, Carlos Losilla, Oriol Malet, Beatriz Martínez, Aina Mercader, Iván Moreno, Juan Carlos Olivares, Josep Pedrals, Bernat Puigdollers, Bàrbara Raubert, Martí Sales, Sergi Sánchez, Martínez, Marc Serena, Nuria Vidal | Correcció textos Txell Coll, Rafael Soler | Directora de Solucions Creatives i PR Carlota Falcó | Directora E-Commerce i Comercial Aroa Cervantes | Responsable de Comunicació i Sponsor Clara Narvión | Cap de Branding Content Begoña García Carteron | Social Manager Alba Abelló | Responsable de Programàtica i Adops Digitals Enar Pérez | CRM Specialist TOS Quim Almansa | Adjunta Direcció General de Negoci Vanessa González | Màrqueting i Comercial Esther Andrés, Mercè Llubera, Carol Martínez, Marina Quer | Coordinació de publicitat Carme Mingo Fabregat | Administració i Finances Guillem Catena, Eduard Poch, Marta Tapia | Edita Time Out Spain Media SL. Reservats tots els drets. | Aquesta publicació no pot ésser reproduïda ni totalment ni parcialment sense consentiment del propietari. Tampoc no pot ésser transmesa per cap mitjà o mètode, ja sigui electrònic, mecànic o d'altre tipus. La revista no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades pels seus col·laboradors.

Impressió Rotocobri | Distribució Suscrippress | Dipòsit legal B-44772-2010 ISSN 1888-3850 | Time Out Digital ISSN 2462-3385 | Exemprar gratuït, prohibida la venda

Amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Difusió controlada per:

ppd

Imprimim en paper reciclat i reutilitzem amb materials 100% compostables

JUDITH BUSS

PHILIP DE PREZ

ANNA FÀBREGA

Teatre extrem!

El Teatre Lliure presenta Katharsis, un cicle que dona veu a artistes poc convencionals i que busca l'essència del teatre. No us el perdeu!

TOCAR LES TECLES més extremes del que entenem per arts escèniques: això és el que busca el Teatre Lliure amb el cicle Katharsis. En una programació que inclou propostes nacionals i internacionals, les obres responen a la necessitat d'entendre un teatre que viu als marges de la seva convencionalitat i dona veu a creadors que responen només a ells mateixos. Si teniu una mirada oberta, curiosa i no temeu les rareses, aquest és el vostre cicle. Us expliquem què hi trobareu!

Jugar amb la matèria

A *Ocells-Textos-Onades* (25 i 26 de gener), Júlia Mariscal ens porta una instal·lació escultòrica viva, on la seva interacció amb la matèria serà qui construeixi el relat. Seguint amb el joc de matèries, l'art més macabre arriba amb *Hybridation* (22 i 23 de gener), la performance d'Olivier de Sagazan on les identitats es desfiguren entre pintura, fang i la fusió d'un petó. I Lolo & Sosaku ens porten

un experiment intuïtiu i mecànic sobre el llenguatge dels objectes en moviment a *Cyan YuC Language Pxi Tipo P* (30 i 31 de gener).

Tornar a l'essència del teatre

Sempre hi ha lloc per als clàssics i amb Susanne Kennedy es transformen: porta a l'escena *Drei Schwestern* (29 i 30 de gener), instal·lacions performatives que versionen *Les tres germanes* de Txékhov sota la premissa de l'etern retorn entre instal·lacions que semblen presons i rostres tètrics i idèntics.

Amb missatge

Marc Villanueva Mir proposa amb *El candidato (o candidata)* (24 i 25 de gener) una performance lúdica en forma de partida de djambi que reflexiona sobre política. A *Oblivion* (23 i 24 de gener), de Sarah Vanhee, els residus personals acumulats durant tot un any esdevenen un resultat sorprenent. I per acabar, el Lliure serà l'escenari d'una *Batalla de galls* (31 de gener) que culminarà el cicle.

DE QUÈ VA...

Una programació que aplega les propostes d'arts escèniques més extremes.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè trencareu prejudicis i descobrireu altres maneres de fer teatre.

→ Teatre Lliure de Montjuïc. Del 22 al 31 de gener. teatrelliure.com

20 bons propòsits

Si a la teva llista d'any nou, a més de fer esport i treballar menys, hi tens portar un estil de vida més saludable i ser en la mesura que puguis una persona 'zerowaster', t'interessa aquesta llista de 20 idees per viure d'una manera més sostenible aquest 2020. Perquè 'Barbie girl' no tenia raó: 'life in plastic, it's not fantastic'

Per Júlia Gamissans

01.

PLANTA'T!

En aquesta vida la diferència la marquen els acompanyants: un sopar il·luminat amb espelmes, aquell vestit negre que et queda d'infart amb unes maxiarracades d'anelles daurades o l'oliva del vermut dels diumenges. Quin sentit tenen uns rovellons sense all i julivert o una burrata sense alfàbrega? Planta les teves espècies a casa i digues prou al plàstic amb els testos de llana Drapard, una marca tèxtil sostenible nascuda d'un projecte social amb dones del Montseny.

→ @drapard.montseny

02.

LA ROBA QUE TAMBÉ CREIX

Si tens un menuto has de fer-li un regal a un, deixa't de trencar el cap pensant que si agafo un jersei que només el portarà durant dos mesos o un que li anirà gran. La marca ByMami posa fi a les peces de caducitat ràpida i proposa una col·lecció zero waste infantil, en la qual tant els bolquers de tela com la roba estan dissenyats per evolucionar seguint els passos dels petits. Estalvia't més de 120 euros mensuals en bolquers i compra un modellet que serveixi per a tres anys. A més, la roba està feta amb materials orgànics.

→ bymami.com/tienda

03.

PENSA I PESA

Si vas al súper, prescindeix de les bosses de plàstic i les de paper reciclat, que ara estan tan de moda. EcoReciclat ha creat un pack de bosses de malla de polipropilè reutilitzat que serveix per separar i pesar les fruites i verdures tantes vegades com vulguis. A més, hi tens un espai multiús per enganxar

les etiquetes amb els preus. Així podràs deixar de llençar plàstic quan tornes de comprar i col·loques els aliments a la nevera.
→ ecoreciclat.com/producto/bolsas-basura-compostables-30-litros

04.

HIGIENE QUE NO EMBRUTA EL MEDI AMBIENT

Es diu que els raspalls de dents s'han de canviar cada tres mesos; tothom sap que les màquines d'afaitar amb sis depilacions ja no treuen un pèl, i que els bastonets per netejar les orelles d'un sol ús acaben fent nosa als animals marins. La marca Banbu ha dissenyat una línia de productes higiènics feta amb bambú per evitar que els productes cosmètics, que s'han de renovar amb freqüència, contaminin l'entorn.

→ banbu.es/bano

Al Gra. Del sac al plat

05.

DE TEMPORADA I A GRANEL

Col, raïm i pastanagues quan fa fred; i prunes, albercocs i mongeta tendra quan ve la xafogor. Cada cop a Barcelona hi ha més botigues on pots comprar a granel i de proximitat. Si vols col·laborar amb els productors locals i lluitar contra el malbaratament d'aliments, visita Gra de Gràcia (Gràcia), Casa Perris (Born), Casa Ramona (Sant Antoni), Jaime J. Renobell (Born), Al Gra. Del Sac al Plat (Gràcia) i Vida Meva (Poblenou), entre molts d'altres.

→ grade gracia.cat → casaperris.com → jrenobell.es → al-gra.com → vidameva.com

06.

AQUÍ NO ES LLENÇA RES!

Potser no ho saps i la pastisseria de la cantonada, que fa unes ulleres per llepar-se els dits, es troba a l'app TooGoodToGo. Això vol dir que pots endur-te cada dia un *pack* bestial amb totes les restes més llamineres per només tres euros. Aquesta aplicació ofereix als usuaris el menjar que els restaurants, mercats i forns de pa llençarien en acabar la jornada a un preu molt econòmic. Podeu buscar els establiments que teniu més a prop, per franja horària o àpat i per tipus d'alimentació.

→ toogoodtogo.es

07.

UN NOU PERÍODE

És cert que els tampons van ser una gran descoberta del segle XX, però ara ja són un format força obsolet: perquè contaminen i perquè són més incòmodes que la copa menstrual. Si ets pro compreses, també tens una opció *eco-friendly*: les calces menstruals. Amb aquestes podràs despreocupar-te de si les ales s'han mogut de lloc o de si se't marca el salvaeslip al pantaló. I també serveixen com a complement dels tampons i la copa menstrual: són molt útils per evitar les taques i aguantareu més sense recanvi. A la web de Tierra Sabia trobareu compreses i de tela i esponges menstruals.

→ cocoro-intim.com → tierrasabia.es

Velvet BCN

SCOTT CHASSEROT

08.

MODA A PETITA ESCALA

També el món de la moda s'està adaptant a la nova consciència mediambiental. Una opció de diversificar el teu armari és visitar algunes –cada cop més– botigues de Barcelona que treballen d'una manera sostenible. Alguns exemples d'establiments que segueixen les pautes del comerç just i aposten per fibres i processos que deixen el menor rastre en el medi ambient són Hummus Barcelona (Avinyó, 29; hummusbarcelona.com), Velvet BCN (Verdi, 42; velvetbcn.com) i Laagam (Passatge Marimon, 23; laagam.com).

→ timeout.cat/moda-sostenible

09.

AMB LA CARMANYOLA

Hi ha una manera senzilla d'evitar les safates de poliestirè i el paper film en què sovint es comercialitzen carn, peix i embotits. És tan fàcil com portar de casa el tàper –millor si és de vidre– i demanar al dependent que t'ho posi allà un cop pesat. Només cal una mica de previsió a l'hora d'anar a comprar, però, a canvi, aquesta planificació també t'ajudarà a malbaratar menys aliments.

10.

CASA NETA, PLANETA NET

Un sabó per rentar els plats, un per al bany, per a les finestres, per als fogons... Envasos i més envasos per netejar la casa que s'acaben cada dos mesos. A més, la majoria estan plens de productes químics. El Safareig (Santa Eugènia, 11; el-safareig.cat) és una drogueria de Gràcia on pots reomplir els flascos de neteja, acomiadar-te de les piles d'envasos i dels tòxics. Una altra opció per comprar granel productes de neteja és Yes Future (Viladomat, 66) i Pic Nic Club (Carreras Candi, 89; picnicclub.net)

→ timeout.cat/botigues-sense-plastic

Lost&Found

11.

LA VIDA DELS ALTRES

A vegades fa més pena perdre un objecte insignificant que no pas un de costós perquè realment els més preuats són aquells que tenen una història darrere, com ho és el posagots del viatge a Irlanda del dia que celebraves Saint Patrick's. La roba de segona mà, a més d'amagar secrets d'una altra vida, trenca amb la roda de sobreproducció del *fast fashion*. Així que passeja't pel Flea Market, el Lost&Found, el Demanoenmano, el Fabulous Market...

→ timeout.cat/mercatscapdesetmana

12-14.

Embelleix-te sense contaminar

Cuidar-se ha de significar no afegir més productes que ens embrutin la pell. Us deixem aquí alguns centres i solucions estètiques que lluiten per una bellesa que no contamina.

QUE L'AIRE DE BARCELONA NO ET PENETRI

A l'estiu tots els titulars mostraven una dura realitat: a Madrid, a Barcelona i a la zona del Vallès-Baix Llobregat la contaminació superava els límits establerts per la Unió Europea. Aquesta entra diàriament pels porus de la pell. Per això marques de cosmètica ecològica com Urtekram i Saper han creat línies de cremes *antipollution* amb extractes antioxidants, pensades per protegir-nos del fum urbà.

→ ecco-verde.com/special-urtekram-green-matcha-series

CANVIA DE 'LOOK' SOSTENIBLEMENT

Hi ha diverses perruqueries a Barcelona on pots anar a tallar-te els cabells, teyir-te o canviar de *look* sense perjudicar el medi ambient. Una d'elles és Camerinos (Comtessa de Sobradiel, 10), on l'Ana Rubio, acompanyada de la seva gossa Nina, et farà el pentinat que desitgis només a partir de productes ecològics i vegans de la marca italiana Davines.

→ byanarubio.com

SENSE MALTRACTAR ELS ANIMALS

Apostar per una vida sostenible no significa abandonar l'estètica. A Barcelona ha nascut Végere (Ramón y Cajal, 32), un centre de bellesa responsable i orgànic, que només utilitza productes *cruelty free*. Vols fer-te les cames senceres i no col·laborar amb la desaparició de les abelles? No pateixis. A Végere només depilen amb fil de cotó o amb la tècnica *sugaring*, com ho feien els antics faraons.

→ vegere.es

SCOTT CHASE/REX

17.

LLARGA VIDA A L'ELECTRODOMÈSTIC

L'espai René (pg. de Lluís Companys, 13) és una botiga d'electrodomèstics que, des del 1946, ven aparells amb una llarga vida útil, fets en condicions de treball justes i que, alhora, afavoreixen un estil de vida saludable, com són les màquines que promouen el *do it yourself*: aparells per fer quefir a casa, moldre cereals, etc. També organitzen cursos, com el d'aprendre a gestionar la casa molt més eficient energèticament.

→ espairene.com

15.

L'ALTERNATIVA DE LA BIOCONSTRUCCIÓ

Fer obres a ningú li agrada i tothom aguanta les esquerdes de la paret fins que ja tenen pinta de caure per si soles. Però si necessites reformar la cuina o amb l'arribada d'un nou membre a la família vols transformar les habitacions, opta per la bioconstrucció: una edificació que utilitza materials naturals, biocompatible i que integra el fengshui i la geobiologia per adequar-se als patrons naturals del lloc i dels habitants de cada casa.

→ arquitecturasana.com/ca/bioconstruccio

16.

'BYE BYE', MICROPLÀSTICS

Un estudi de la Universitat Rovira i Virgili va revelar que més del 50% dels microplàstics que floten al litoral de Tarragona provenien de les rentadores domèstiques. No es tracta que ara facis una neteja d'armari i et quedis només amb les peces de roba fetes amb fibres naturals. Però, sí que pots evitar que aquestes arribin a l'oceà amb les *Guppyfriend bags*, unes bosses que no deixen que les partícules de plàstics es colin per al desguàs i acabin convertint-se en teca per als peixos, alguns dels quals més endavant acabaran als nostres plats.

→ en.guppyfriend.com

La Torre Codina

18-20.

Catalunya és bonica

No només cal comprar de proximitat: també és ben recomanable fer turisme km 0. Aquests són tres destins perfectes per descobrir Catalunya i esfmur-se de la rutina d'una manera ecològica.

SOMLON SALUT

Somlon Salut és un hotel situat a les falces del Montseny amb un missatge: "Som hotel, som benestar i som formació". S'hi ofereixen experiències de benestar i cures personals: relaxació i tallers a la natura. A més, és un hotel *ecofriendly* perquè l'edifici s'integra amb el paisatge –està fet de fusta massissa procedent dels boscos sostenibles del cercle polar àrtic– i funciona amb energies renovables.

→ somlom.com

CAL SODHI

Fa uns anys la Rosa i el seu pare, un pagès de Lleida de tota la vida, van decidir reconstruir el petit poble d'Argestes (Lleida). Ara, ofereixen a qualsevol amant de la natura un destí rural ideal per fugir del bullici de la ciutat i compartir amb ells la seva manera de viure sostenible: l'aigua dels masos ve d'una font, tant l'electricitat com l'aigua calenta es generen amb energia solar i la calefacció, amb llenya.

→ calsodhi.com/les-cases

LA TORRE CODINA

La Torre Codina és una casa rural situada en una antiga construcció d'explotació agrícola, on els mitgers s'allotjaven en el segle XVII. Ara, es caracteritza per ser un espai amb una total autosuficiència energètica, envoltat d'hectàrees de cultiu ecològic i que ofereix una escapada ideal per als amants de les postes de sol i les llargues caminades a només vint minuts de Barcelona.

→ latorredelcodina.com

Coses per fer

Coordina Erica Aspas
timeout.cat/que-fer

Un bosc al nord de la ciutat

Els jardins del Doctor Pla i Armengol obren, per fi, al Guinardó amb prop de quatre hectàrees de verd. L'Erica Aspas s'hi perd

UNA REIVINDICACIÓ VEÏNAL

més que, després d'anys d'insistència, acaba amb l'objectiu assolit. El districte d'Horta-Guinardó, i per extensió tots els barcelonins, ha guanyat prop de quatre hectàrees de verd amb l'obertura dels jardins del Doctor Pla i Armengol, un espai que feia anys que estava abandonat, ple de males herbes i que, després de disset mesos de rehabilitació i de recuperació, ha obert les seves portes a tota la ciutadania.

Els jardins formen part del corredor

verd, "una idea del consistori que es va posar en marxa fa uns vuit anys i que consisteix en la rehabilitació de zones verdes, del mar fins a la muntanya, per cuidar l'espai públic. Dins d'aquest corredor hi ha el parc

de la Ciutadella, la intervenció al passeig de Sant Joan i ara la recuperació d'aquesta part del Turó de la Rovira", ens explica l'Eduard Vicente, gerent del districte d'Horta-Guinardó.

Una peça important dels jardins és la finca Ravetllat-Pla, una masia dels anys 30 que va ser el

DE QUÈ VA...

Nous jardins a Horta-Guinardó.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè sentireu que sou al mig del bosc.

→ Mare de Déu de Montserrat, 132.

M: Guinardó-Hospital de Sant Pau.

laboratori farmacèutic del doctor Pla i Armengol i del veterinari Ravetllat Estech, on investigaven tractaments contra la tuberculosi i que va tancar a finals dels anys 70. L'edifici també era la residència de la família Pla, que va heretar la Núria Pla, filla única i gran apassionada del col·leccionisme de mobles i antiguitats. Va morir sense descendència i va donar tot el seu patrimoni a l'Ajuntament amb la condició que la casa es convertís en un museu del moble i que fos gestionat per la seva fundació. I així és. Fa tres anys que a una meitat de la planta baixa es

mostra part de la seva col·lecció de mobles –va atresorar més de 800 peces– i ara, coincidint amb la inauguració dels jardins, han recuperat el laboratori del doctor Pla, que es pot veure amb visites concertades.

Fauna, flora i lleure

"La part més potent del projecte ha estat posar al dia la part verda. Inventariar tots els arbres de les tres hectàrees i mitja, restaurar l'espai respectant les característiques de jardí noucentista i plantar noves espècies –112.000 plantes arbustives, 140 espècies diferents

FOTOS: MARÍADÍAS

Més natura urbana a
timeout.cat/espais-verds

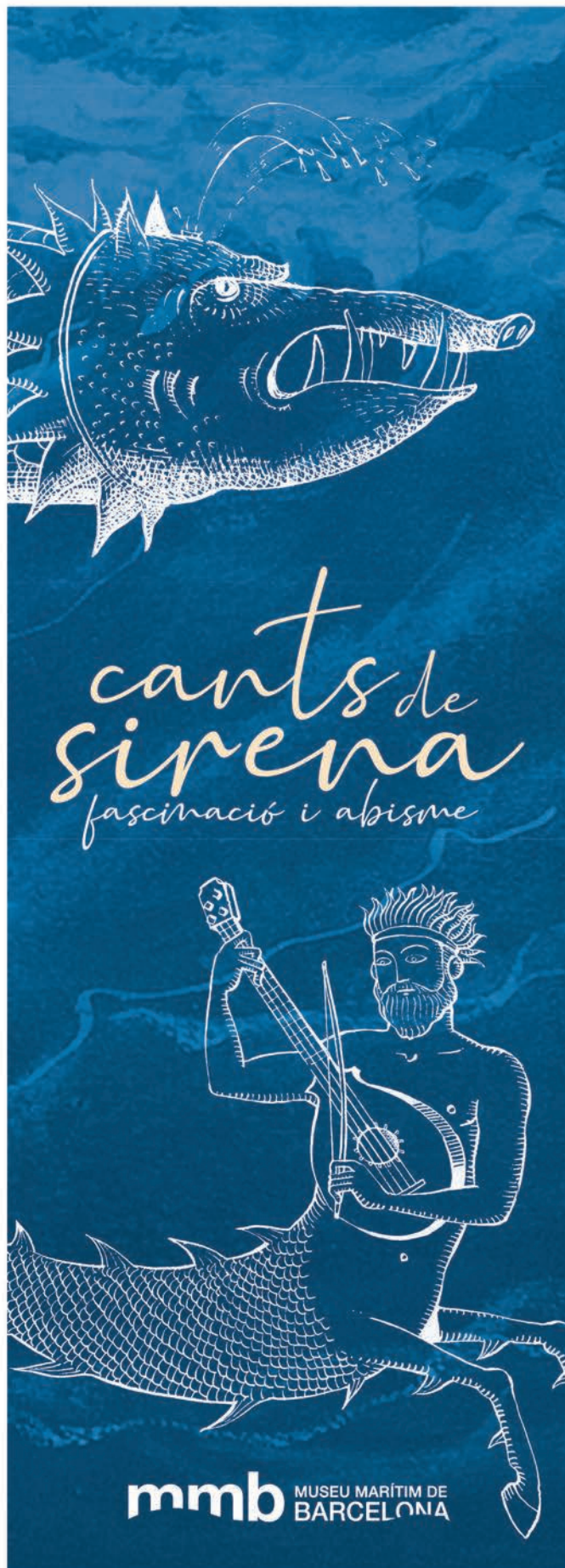
(roses, gessamins...) i 105 arbres", explica Vicente. A més de ser uns jardins per on passejar, amb zona infantil i de lleure, s'ha fet una feina molt gran per conservar i potenciar la vegetació, la fauna i la biodiversitat dels jardins. Per exemple, hi ha quatre basses que funcionen sense productes químics i amb recirculació de l'aigua que promouen la presència d'amfibis, aus i libèl·lules, i també hi trobareu 33 horts urbans que gestiona una associació amb veïns del Guinardó, el Baix Guinardó i Can Baró –en l'època en què el laboratori funcionava,

hi havia uns quatre horts que el doctor Pla havia deixat que cultivessin veïns del barri.

Però lamentem dir-vos que si teniu gos, no podrà entrar als jardins perquè, segons expliquen des del districte, diverses entitats veïnals ho van demanar expressament. També ens asseguren que és una manera de preservar l'ecosistema dels jardins i perquè hi ha alternatives al districte com el parc de les Aigües i el d'Hiroshima. És curiós

que els animals no puguin gaudir d'un espai natural, no trobeu? ■

CAP DE SETMANA IDEAL

Divendres

Peces de Lego

Tenim a Barcelona l'exposició de construccions amb peces de Lego més gran d'Europa, amb més de 100 figures construïdes amb set milions de *bricks*, repartides en dotze àrees temàtiques.

→ Las Arenas. M: Espanya. Fins al 23 de febrer. 7,5-9 €.

MÚSICA

'2001: Una odissea de l'espai'

La música d'aquest clàssic del cine interpretada per l'OBC i els cors Madrigal i Francesc Vallsdent.

→ L'Auditori. M: Glòries.
Dv. 10, 20 h. 12-62 €.

COMÈDIA

Ignatius

És extravagant, cridaner, esbojarrat però tremendament divertit i un mestre de l'*stand up comedy*, com ho demostrarà al BARTS amb el seu últim espectacle.

→ BARTS. M: Paral·lel.
Dv. 10, 21 h. 18 €.

Dissabte

MÚSICA

Concert d'Any Nou

Jasabem que la festa ha passat, però encara hi ha ganes de celebrar coses. Aquest concert també inclou la visita guiada al Palau.

→ Palau Güell. M: Liceu.
Ds. 11, 19.30 h. 35 €.

CLUBS

Lindstrøm Live

Lindstrøm forma part d'aquesta generació de productors que atresora un èxit rere un altre amb col·laboracions amb importants figures com Franz Ferdinand i Todd Terje.

→ Razzmatazz. M: Marina.
Ds. 11, 1 h. 13 €.

Adexe & Nau

Aquests germans canaris de 13 i 16 anys són els artistes espanyols amb més reproduccions a YouTube –3.000 milions!– i tenen més de 8,5 milions de subscriptors. Amb la seva música urbana s'han guanyat el públic més jove.

→ Sant Jordi Club. M: Espanya. Ds. 11, 20 h. 28-54 €.

Diumenge

MÚSICA

Michael Janisch

Doble sessió al Jamboree, on el músic nord-americà presenta el seu disc de jazz contemporani *Worlds collide*.

→ Jamboree. M: Liceu.
Dg. 12, 20 i 22 h. 20 €.

CINEMA

'El meu veí Totoro'

El trobàveu a faltar? Totoro sempre torna per fer-nos feliços.

→ Filmoteca. M: Liceu.
Dg. 12, 17 h. 2 €.

'Jo soc allò prohibit'

Últim dia per visitar aquesta instal·lació d'Isaki Lacuesta dedicada a la prohibició i als seus imaginaris.

→ Arts Santa Mònica. M: Drassanes. Dg. 12, d'11 a 19 h. Gratis.

Amb la canalla

Coordina Erica Aspas
timeout.cat/nens

Escala evolutiva

ALLIBEREU EL VOSTRE primat interior per contemplar els cosins. Aquesta és una frase d'Andrew Kitchener, comissari de *Micos. Una història de primats*, exposició del Museu de Ciències Naturals. Una mostra per a tots els públics on veureu 60 micos naturalitzats creats per especialistes dels Museus Nacionals d'Escòcia i que inclou projeccions, elements interactius, fotos i pel·lícules que busquen apropar-nos una mica més als nostres cosins primats i conscienciar sobre la importància de la seva supervivència. L'exposició té una ambientació selvàtica i soroll envoltant, i mostra la gran diversitat de primats

DE QUÈ VA...

Micos, una expo que ens acostarà als nostres cosins primats.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per la seva bellesa i per prendre consciència.

→ Museu de Ciències Naturals. M: El Maresme-Fòrum. Fins al 26 d'abril. 6,50 €.

que hi ha, des del petit lèmur ratolí fins als grans goril·les. A través de projeccions i jocs s'ensenyarà com s'han adaptat aquests animals als diferents hàbitats, les semblances amb nosaltres i com es comuniquen, es mouen i es relacionen en un entorn de canvi constant. A més, la fotògrafa Montserrat Pallàs exposa els seus retrats

de primats, descobrint la personalitat i la bellesa d'aquests animals alhora que busca provocar la reflexió entre els humans sobre la seva responsabilitat en el perill d'extinció dels micos. La mostra es completa amb informació sobre organitzacions locals que treballen per la seva supervivència. ■ *Laura Galve*

EL TOP 3

Teatre infantil

Pell de llarinté, cua de tiré

→ CaixaForum. M: Espanya. Dissabtes (18 h) i diumenges (12 h), fins al 26 de gener. 6 €.

A partir de 5 anys.

Aquesta obra es basa en un conte tradicional mandinga sorgit de les festes de naixement i que té tots els ingredients de la celebració tradicional africana, com ara ball, festa, alegria, naixement i caça. Aquí ens presenten la Kumbà i en Mamadou, que estan a punt de ser pares i per fer feliç el seu nadó són capaços de qualsevol cosa, com perseguir un lleó o la reina de les girafes.

Baobab. Un arbre, un bolet i un esquirol

→ Sat! M: Fabra i Puig. Ds. (17.30 h) i dg. (12 i 17.30 h). Fins al 19 de gener. 9,50 €.

La Cia. Pera Llimonera porta al Sat! aquesta premiada obra plena d'humor que ens parla de les persones que han hagut de deixar a la força la seva terra per culpa dels conflictes armats.

Big Bang Cuc

→ Teatre Tantarantana. M: Paral·lel. Dissabtes (18 h) i diumenges (12 h). Fins al 26 de gener. 7,50-9 €.

Per la seva durada –poc més de mitja hora– i perquè no té text, aquesta peça de dansa i clown amb personatges vinguts d'altres planetes és ideal per als nadons. Al final de l'espectacle podeu explorar l'escenari!

Viu LA com un local

Los Angeles és un formiguer de propostes culturals innovadores i arriscades que cal conèixer de prop. Descobriu-la com un veí de la mà de Norwegian!

1 Un observatori: el Griffith

Construït el 1935 a Hollywood Hills, aquest espectacular edifici *art déco* ofereix la millor vista de la ciutat, especialment de nit, quan les llums urbanes envaeixen el cel i mostren la magnitud de l'entramat urbà. Des de l'Observatori Griffith també podreu comptar estrelles, explorar el seu impressionant planetari i delectar-vos amb prodigis de la ciència com un pèndol de Foucault i una bobina Tesla.

→ griffithobservatory.org

2 Una escapada: el Sequoia National Park

A unes tres hores en cotxe de la ciutat, aquest parc acull un impressionant bosc de sequoies gegants. L'arbre més gran de món és aquí, amb 84 metres d'alt i 11 de diàmetre. S'hi pot acampar, allotjar-se en un *lodge*, pescar, muntar a cavall, observar la vida salvatge, escalar i, a l'hivern, fins i tot, fer esquí de muntanya. Definitivament, seria imperdonable anar a Los Angeles i deixar passar això.

→ nps.gov/seki

3 Un mercat: el Grand Central Market

Aquest mercat d'inspiració europea funciona des del 1917 a la planta baixa d'un emblemàtic edifici al cor del *downtown*. Aquí veureu pocs turistes, ja que és un lloc freqüentat sobretot pels veïns de LA. És una bona opció per menjar *tacos*, *burritos* o barbacoa acabada de fer i obre els set dies de la setmana. Abans d'anar-hi, us recomanem visitar el seu web, perquè organitza esdeveniments que val la pena aprofitar.

→ grandcentralmarket.com

4 Un museu: The Broad

Aplega una impressionant col·lecció d'obres d'art contemporani des dels anys 50 del segle passat fins als nostres dies d'artistes com Andy Warhol, Roy Lichtenstein, Cindy Sherman, Barbara Kruger i Jeff Koons. Però el reclam més gran d'aquest centre d'art són les sales de miralls de la genial artista japonesa Yayoi Kusama, una experiència immersiva única. Ah, i l'entrada és gratuïta.

→ thebroad.org

Los Angeles

by

norwegian

5 Un jardí: el llac Shrine

Situat a Pacific Palisades, aquest és un lloc difícil de descriure. En els anys 20 del segle passat va acollir rodatges de cinema mut i ara és un jardí de meditació obert al públic, d'entrada gratuïta, amb racons que evocuen el paradís. Acull recessos espirituals i en el seu temple es poden rebre els ensenyaments llegats pel guru Paramahansa Yogananda.

→ lakeshrine.org

**GUANYEU
VOLS
DIRECTES!**

Participa en el nostre *quiz online*! Sortegem vols per a dues persones a Miami.

→ timeout.cat/vols-losangeles

6 Un passeig: els canals de Venice Beach

Entre el passeig marítim i el sofisticat bulevard d'Abbot Kinney –una visita obligada quan baixeu fins a Venice Beach– hi ha els bells canals que podeu fer a peu o en la vostra pròpia embarcació sense motor. El SUP, l'*stand-up paddle*, és la millor opció. Després de l'esforç, us podeu apropar a menjar en algun dels deliciosos restaurants d'Abbot Kinney per reposar forces... i perdre-us després en les seves botiques alternatives.

→ abbotkinneyblvd.com

7 Un bar: l'Spirit House

Només una espessa cortina vermella separa el restaurant tailandès Sticky House, de cuina tai, d'un dels bars secrets amb més caràcter de Los Angeles: l'Spirit House. La carta ha deixat enrere els clàssics per endinsar-se en els còctels d'inspiració tailandesa, com el pandan sour. I cada nit hi ha música en directe.

→ timeout.com/los-angeles/bars/spirit-house

VOL DIRECTE!

Norwegian ens porta a l'altra banda de l'Atlàntic sense arruïnar-nos

Opció Smart

L'aerolínia noruega de baix cost uneix mitjançant vols directes diverses ciutats europees amb altres dels Estats Units, com per exemple LA. A més, podreu escollir les tarifes més baixes sense perdre la qualitat del servei.

Tarifa Premium

Si desitgeu volar amb més espai, intimitat i comoditat que amb la tarifa *low-cost* i sense pagar una fortuna, també teniu l'opció d'escollir la classe Premium Economy, que

ofereix una experiència en vol molt agradable.

A favor del medi ambient

Norwegian és considerada una de les companyies aèries menys contaminants i quan volem amb ells reduïm el nostre impacte ambiental.

La destinació

Norwegian viatja des de Barcelona fins a l'aeroport LAX de Los Angeles en un vol directe de 12 hores i 40 minuts.

→ norwegian.com/es

Cinema

Coordina Josep Lambies
timeout.cat/cine

PARLEM AMB...

Robert Pattinson

HA PASSAT MOLT de temps des que Robert Pattinson es va convertir en un ídol adolescent en interpretar el vampir romàntic de la saga *Crepuscle*. Així ho sentireu veient *El faro*, una pel·lícula bàrbara, dirigida per Robert Eggers, sobre dos homes que conviuen en un illot infernal, com el llom del Leviatan. Pattinson i Willem Dafoe es troben en una història on hi ha borratxeres marineres, al·lucinacions demencials i moltes gavines, en un blanc i negre brutal.

El faro és una pel·lícula molt boja. Què és el més fort que et va passar en el rodatge?

Per ser honest, l'escena en què faig l'amor amb una sirena. Potser t'estic fent un espòiler. En un principi la vam rodar al mar i va ser una experiència terrorífica, perquè les onades picaven molt fort i jo era sobre una roca, a l'aigua, amb temperatures àrtiques. Va ser bestial. El resultat es veia tan incòmode que vam haver de repetir la seqüència. La cua de sirena estava gelada. Per mi era com estar fregant-me sobre un peix moll.

Ara que parles de peixos, com va ser treballar amb tantes gavines?

En cada entrevista m'invento una història diferent sobre aquest tema. El cert és que no vaig tractar amb gavines. Només hi ha tres gavines en el món que estan entrenades per

obeir ordres. Jo no les vaig conèixer. Actuava sense res davant.

Però bé que en mates una salvatgement.

Era una joguina per a gossos, un pollastre de goma, però recobert de plomes blanques. Crec que en el gest de destruir-lo vaig trobar un rerefons viciós. Entenc el que sent un gos quan destrueix una pilota, la sacseja, fa que en surti tot el farcit. S'activa un instint primari.

El primer dia del rodatge vas fer l'escena de la masturbació. Com va ser?

És una seqüència molt divertida, com una escena de manga porno. Quan llegia el guió, va ser l'únic fragment en què vaig pensar: "Això sí que ho sé fer". Va estar bé per trencar el gel.

Tinc entès que el que vas fer no és el que esperava el director, Robert Eggers.

Haviem assajat una setmana, durant la qual jo havia estat molt contingut. En Robert volia que ho donés tot als assajos, però m'hi vaig resistir. Així que el primer dia de rodatge vaig voler demostrar-li que podia ser molt extrem i grotesc. Vaig tenir una idea boja. Em vaig vomitar a sobre. Em volia fer la palla més espectacular de la història. Una palla de premi. Així que vaig *potar*.

És així com va passar o exageres?

Va ser així. El que passa és que no van fer servir aquesta presa. Els va semblar que era massa bèstia. Em van dir que se suposava que havia d'ejacular, no de morir. ■ *Phil de Semlyen*

“Vaig tenir una idea boja: vomitar-me”

1917

AMBIENTADA A LES trinxeres de la Primera Guerra Mundial, entre fang, explosions i rínxols de filferro espinós, l'última pel·lícula de Sam Mendes és pràcticament una obra mestra. Així ho demostra en la primera seqüència, en la qual un soldat ferit s'arrossega per terra, fins a arribar a una finestra amb els vidres trencats i, de sobte, es troba enmig d'una ciutat francesa aniquilada pels bombardejos. El paisatge després de la batalla brilla amb un estrany color taronja mentre la música de Thomas Newman ens porta cap a un crescendo que posa els pèls de punta.

És una història plena d'adrenalina que es debat constantment entre una llum de sol letal i la tensió de la foscor que s'estén per Europa quan cau la nit. L'argument va de dos homes que són seleccionats per dur a terme una missió especial que serà decisiva per aturar l'exèrcit alemany. Han d'entregar un missatge que podria frenar un atac massiu del bàndol contrari.

La pel·lícula és èpica, sobretot en la segona part, on sentim

ESTRENA DE LA SETMANA

DE QUÈ VA...

Dos homes han d'entregar un missatge que podria esguerrar els plans dels alemanys.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

És un prodigi.

→ Dir. Sam Mendes (EUA, 2019). 120 min.

reminiscències d'aquella imatge de Claudia Cardinale entrant al poble a *Fins que li va arribar l'hora*, de Sergio Leone. Des d'un punt de vista visual, fa pensar en un malson imaginat per Otto Dix. Es tracta d'un prodigi narratiu i, per extensió, d'una de les millors estrenes amb què ens sorprendrà aquest any que comença. ■ P. de S.

El faro

DE QUÈ VA...

Dos homes s'ocupen d'un far en una illa remota.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Pels dos actors.

→ Dir. Robert Eggers (EUA, 2019). 102 min.

SENTIREU EL GUST de la sal del mar als llavis. Les cames us tremolaran de fred. Els efectes que produeix aquest film de terror psicològic de Robert Eggers, director de *The witch*, són molt potents. Tracta de dos homes que tenen cura d'un far en una illa remota de Nova Anglaterra al tombant del segle XX. Les interpretacions de Robert Pattinson i Willem Dafoe us resultaran pertorbadores. L'un és un vell llop de mar, amb una pipa a la boca, que cuina llagostes i és molt aficionat a la ginebra. L'altre és un jove acabat d'arribar del Canadà que sembla que amagui un parell d'esquelets a l'armari. Tots dos podrien ser personatges

sortits de les pàgines de *Moby Dick*. Es parlen amb insults corsaris i s'emborratxen amb camaraderia.

Els dos actors us deixaran de pedra. Alhora, us seduirà la sublim filmació de l'illa, en un blanc i negre brut i primitiu, que fa el cel gris i les onades fosques com el betum. Tindreu la sensació d'estar entrant en un malson *vintage*, que accepta les normes del gènere i a la vegada les subverteix. La pel·lícula us marejarà, us farà mal rotllo. És una al·lucinació insòlita amb elements fantàstics que reafirma Eggers com un dels cineastes més interessants de la seva generació. ■ Joseph Walsh

ENS AGRADA

El millor de la cartellera

EL IRLANDÉS

Sembla que a Martin Scorsese li ha arribat l'hora de fer caixa. Aquesta pel·lícula és una revisió crepuscular i melancòlica del cinema de gàngsters.

MUJERCITAS

Greta Gerwig ens ha alegrat el Nadal amb la seva adaptació de la novel·la de Louisa May Alcott. Ja en coneixem la història, però ens fa l'efecte que l'estem veient per primer cop.

HISTORIA DE UN MATRIMONIO

Hem plorat tantíssim amb aquesta pel·lícula que ens hem quedat sense llàgrimes a la reserva. Scarlett Johansson i Adam Driver són maravillosos.

EL OFICIAL Y EL ESPÍA

Amb la tensió climàtica de *L'escriptor*, Roman Polanski filma un thriller històric sobre el cas Dreyfus que ens trasllada a París, ciutat de llambordes, a finals del segle XIX.

Teatre i dansa

Coordina Andreu Gomila
timeout.cat/teatre

MARIA DIAS

Te'n recordes?

David Selvas dirigeix a La Villarroel 'Aquella nit' de David Greig. Per Andreu Gomila

L'HELENA I EL Bob han passat la quarantena i ja no estan per històries. Ella (Marta Bayarri) és advocada, té un amant i no sap si està embarassada. Ell (Ivan Massagué) volia ser escriptor i malviu de l'hampa. I, com ens diu el director d'*Aquella nit*, David Selvas, "han tocat fons". Però una nit es troben en un bar, passen un cap de setmana junts, en el qual "canten, follen, riuen, mengen", i les seves vides estan a punt de canviar. Com al *Somni d'una nit d'estiu*, de Shakespeare, on res no és el que sembla. No debades, el títol original de la peça de David Greig és *Midsummer*.

"Són dues persones que es troben en la crisi dels 40 i que han anat a contracorrent, que no s'han menjat el rotlló de la felicitat", apunta Selvas, que afegeix que entre els dos, el que aconsegueixen no és canviar el seu destí, però sí "fer les paus amb els somnis no acomplerts". Tant l'Helena com el Bob parlen en passat i en tercera persona, com si el que ens expliquen no els hagués passat a ells.

Aquella nit té el valor afegit que no és una altra obra generacional i punt, sinó que estem parlant, com explica el subtítol de la peça, d'"una obra de teatre amb cançons". En escena, a banda de Bayarri i Massagué, tindrem els Telemann Rec. (Aurora Bauzá i Pere Jou), que interpretaran la desena de temes escrits per Gordon McIntyre, guitarrista de la banda indie escocesa Ballboy, popular al Regne Unit durant la primera

"Greig és comercial i ahora explica històries molt potents"

dècada del segle XXI. Per a Selvas, l'obra de Greig es troba a prop del seu *La importància de ser Frank*, on la música acompanyava, no feia avançar l'acció.

Greig és un dels grans autors britànics del nostre temps, l'home de *L'arquitecte* i d'*Europa*, el *revival* de la qual ha meravellat Londres aquesta temporada. "Té aquest punt intermedi de ser un autor comercial i explicar alhora

històries molt potents", diu Selvas. *Aquella nit* parla de la gent que té entre 30 i 40 anys, que els de La Brutal (la companyia de Selvas i Julio Manrique) malden perquè tornin als teatres, de segones oportunitats i de vides que encara no s'han acabat. El director no s'està de comparar-la amb *Quina nit!* i *Algo pasa con Mary*, "però una mica més trash". ■

→ La Villarroel. M: Urgell. Fins al 16 de febrer. 28 €.

West Side Story

OBRA DE LA SETMANA

DE QUÈ VA...

El mític musical de Bernstein-Robbins-Sondheim basat en *Romeu i Julieta*.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per gaudir d'una producció de nivell internacional.

→ Teatre Tívoli.

M: Catalunya. Fins al 16 de febrer. 17-54 €.

ENTRE ELS CRÈDITS de Saul Bass i el primer espetec de dits que anuncia la coreografia de Jerome Robbins, una càmera sobrevola una vibrant Nova York que a poc a poc s'acosta a una pista de bàsquet d'un barri 'complicat' de la ciutat als anys 50. Territori de conflictes ètnics. El camp de batalla entre Jets i Sharks. De la mateixa manera

caldria observar la notable producció de *West Side Story* dirigida per Federico Barrios que ara s'ha instal·lat al Tívoli.

Vista des d'un pla panoràmic, aquesta posada en escena és per la qualitat i la inversió tècnica i artística, comparable a qualsevol muntatge internacional. Tot llueix en escena: una esplèndida escenografia, un disseny de llums fet amb cura, un colorit vestuari inspirat en els dissenys d'Irene Sharaff. La partitura sona bé, ajustada a l'orquestra de setze mestres que dirigeix Gaby Goldman i que compensa la pèrdua de cos simfònic amb un clar gir jazzístic i una excel·lent integració en la dramàtica de l'obra. La coreografia de Robbins s'executa amb gràcia, sobretot en els números de conjunt.

Aquí l'etern problema: quan l'objectiu s'apropa al detall. El nostre musical no compta amb estrelles que defensin aquests moments en què tota la responsabilitat passa pels solistes. Aquest *West Side Story* ho té tot, excepte una Maria, una Anita o un Tony que aturin la funció. Artistes esforçats –hi destaca Silvia Álvarez com a Anita quan deixa el clíxé caribeny– que en cap moment brillen i omplen els seus personatges. ■ Juan Carlos Olivares

La mascarada

DE QUÈ VA...

Un home vol ser popular costi el que costi.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per tornar a gaudir de Laura Aubert i veure com s'actualitza una obra del XVIII.

→ Teatre Akadèmia.

M: Hospital Clínic. Fins al 12 de gener. 18-22 €.

EL GRAN MOLIÈRE acabava la seva comèdia-ballet *El burgès gentilhome* amb una farsa en la qual un suposat Gran Turc anomenava el senyor Jourdain *Mamamouchi*, la condició més alta de la noblesa. A la versió dels Pirates el gran títol que satisfà els deliris de grandesa del protagonista és el de gran mestre dels Aguacatels. Aquesta llicència il·lustra molt bé el to de la lliure adaptació, que si d'una banda respecta part de les músiques de Lully i inclou també algunes coreografies gens clàssiques, de l'altra deriva la comèdia cap a la farsa burlesca desenfrenada per convertir-la en un joios joc de clowns on brilla per sobre de tots i totes la vis còmica de Laura Aubert, ja sigui com a mestra de filosofia del senyor Jourdain, com la criada Nicolau o el bergant Dorante.

La versió fa una picada d'ull a la contemporaneïtat i d'aquí la divertidíssima bronca de Dorante sobre la necessitat d'una dieta saludable; el lesbianisme de Nicolau i Clotilde, i fins i tot algun apunt de feminisme. Al costat d'Aubert, ens van agradar les composicions de Laura Pau i el bon ritme de l'espectacle. ■ Santi Fondevila

DAVID RUANO

Mordisquito

DE QUÈ VA...

Tres noies reivindiquen el tanguista Enrique Santos Discépolo.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per sentir tangos d'una manera diferent.

→ Teatre Tantarantana.

M: Paral·lel. Fins al 12 de gener. 11-21 €.

I AL FINAL, tots quatre canten *Cambalache* en un dels fragments més ben lligats d'un espectacle en el qual la música, les veus i les interpretacions s'imposen clarament sobre el text. *Mordisquito* és un homenatge gens dissimulat a l'actor, dramaturg i sobretot tanguista Enrique Santos Discépolo, autor d'alguns dels tangos fonamentals.

Aquest xou neix de les ganes de cantar de tres joves actrius (Xuel Díaz, Laura Ivars, Úrsula Garrido) i posa sobre l'escenari la història fantàstica de tres cantants de tangos a qui han ofert actuar a la cimera entre Espanya i l'Argentina amb una condició: les cançons de Discépolo estan vetades. Això els planteja el dilema d'assumir la censura o saltar-se la prohibició. Un dilema que podran contrastar amb el fantasma del mateix tanguista (Rubén Yuste), que donarà peu a converses sobre la utilitat de l'art.

És en les cançons i en com les interpreten on rau l'atractiu d'una proposta entretinguda que no aprofita l'avantatge de tenir un fantasma a l'escena i que s'embolica amb les projeccions històriques de l'homenatjat. ■ S.F.

Música i nit

Qui toca? [timeout.cat/
concerts-2020](http://timeout.cat/concerts-2020)

Més que un grup

Seward celebren deu anys amb un cicle que és quasi un festival. Per Borja Duñó

SÓN COM L'AIGUA del rierol, que s'escola entre els obstacles, i sempre acaba fent camí. Així ho explica Juan R. Berbín, bateria i percussionista dels atípics Seward, grup de rock expandit de Barcelona que celebra deu anys amb deu concerts-accions en deu indrets diferents de deu barris de Barcelona. S'han guanyat la fama de fer les coses de manera diferent i, a còpia de persistir, han creat una comunitat al seu voltant de la qual tu també pots formar-ne part. Al nucli fundador, amb Berbín, Adriano

Galante (veu, banjo i guitarres) i Pablo Schvarzman (guitarra i electrònica), s'hi han incorporat Meritxell Neddermann (teclat) i Marcel·lí Bayer (saxo).

Costa resumir tot el que passarà en deu dies i, sobretot, la quantitat de persones que participaran en aquestes jornades, però hi haurà des d'improvisació lliure a una banda sonora en directe (*Blade runner*), una jam session, un discòfòrum i fins i tot un soparen que el grup cuinarà per als assistents. Tot això entre el 15 i el 25 de gener, a llocs com l'Espai Jove Boca Nord, l'HelioGàbal, la Nau Bostik, el Pumarejo, els Cinemes Maldà, Le Cucine Mandarosso... La maratò d'accions i concerts culminarà el dissabte 25 de gener a la sala VOL, on presentaran un imminent cinquè disc. Durant aquests dies anirà desfilant

DE QUÈ VA...

Seward celebren el desè aniversari a deu barris de Barcelona.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè us faran sentir part d'una comunitat.

→ Del 15 al 25 de gener. Tota la info a: feelhappierthanever.com

gent amb qui comparteixen afinitats: Aurelio Santos de les desaparegudes What the Fuck Jam Sessions – on es va fundar Seward –, els del Konvent de Cal Rosal, Foehn Records, Say it Loud, Gandula Discos (Za!, Sara Fontán, Alfons Serra...). Per Galante, amb persones com aquestes, "fa la sensació que quasi tot és possible".

A més, el dimecres 22, a l'Absent del Raval, presenten el nou projecte Cachete: "Amb

l'esperit de ballar i de les músiques populars i per primera vegada en castellà", diu Berbín.

Sempre imprevisibles, Seward són una part essencial del teixit de la música en viu a la ciutat, per la qual també han lluitat a través de l'associacionisme i practicant l'autogestió. "Seguim amb les mateixes conviccions i anem fent-les més grans", assegura Galante. ■

MARINA R. COLAS

TOP 3 CLÀSSICA

Recitals, concerts, òpera... El millor de la setmana per *Pere Andreu Jariod*

↑Aida

És un dels muntatges més recordats i estimats de la història del Liceu, per l'escenografia i decorats de paper pintat ideats per Mestres Cabanes. Ara es reposa fins a començament de febrer.
→ Gran Teatre del Liceu. M: Liceu. Del 13 de gener al 2 de febrer. 15-290 €.

↑Philippe Jaroussky

El contratenor francès ofereix un recital al costat del pianista Jérôme Ducros, en què interpretarà cançons de Franz Schubert, un compositor que cada vegada atrau més els cantants de la seva corda.

→ Palau de la Música. Dt. 14, 20 h. 20-60 €.

↑Banda Municipal de Barcelona

Salvador Brotons torna a posar-se al capdavant de la Banda per dirigir obres de Weber, Rakhmàninov, Dvorák, Saint-Saëns i Glière, amb el violinista Benjamin Scherer com a solista.

→ L'Auditori. M: Marina. Dg. 12, 11.30 h. 9-14 €.

ZAHARA

divendres 17 de gener
Palau de la Música

AVISHAI COHEN

dilluns 27 de gener
Teatre Coliseum

TINDERSTICKS

dimarts 25 de febrer
Palau de la Música

MAIKA MAKOVSKI

divendres 14 de maig
Sala Apolo

VENDA D'ENTRADES

933 197 570 | festivalmillenni.com

Hotel oficial

EUROSTARS
HOTELS

Mitja oficial

LA VANGUARDIA

Transport oficial

renfe

Col·laboradors:

NACEX

COPE CATALUNYA

100 la millor música musical

TimeOut BARCELONA

Un 2020, *entre* la llegenda....

El pes de l'Edat d'Or

Els artistes més rutilants de la clàssica aterren al Palau amb el gran repertori. Recitals, grans cicles simfònics i oratoris immortals.

Esdeveniments que donen sentit a una vida.

Elisabeth Leonskaja

La gran dama del teclat amb un commovedor recital de Romanticisme pianístic.

Dimarts, 28.01.20

Les 9 Simfonies de Beethoven amb Sir John Eliot Gardiner

Una maratón de la música més revolucionària de la història, en 5 dies gairebé consecutius.

Del 9 al 14 de febrer de 2020

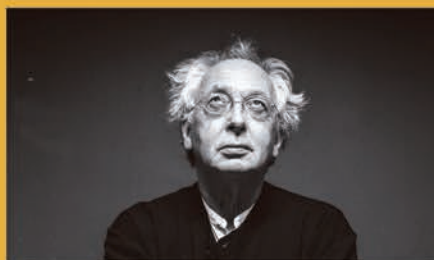

Grigory Sokolov

Un monument en sí mateix. Història viva del piano amb un programa guardat amb zel.

Dimarts, 18.02.20

Palau
de la Música
Catalana

Les Passions de Bach amb Philippe Herreweghe

La Passió segons sant Joan i la Passió segons sant Mateu per a retrobar-nos amb la contemplació espiritual.

Dijous, 19.03.20 i dilluns, 30.03.20

Anne-Sophie Mutter & friends

La prestigiosa violinista s'envolta de solistes virtuoses per a un programa que vincula tradició i modernitat.

Dijous, 30.04.20

i el futur al Palau

Les aromes dels nous aires

Els renovadors de la clàssica demostren perquè és una música universal: que sempre es reinterpreta i es reviu. Personalitat, virtuosisme i programes plens d'acrobàcia musical, profunditat meditativa i noves mirades sobre la tradició.

Thomas Dunford

Com sona Bach al llaüt a mans d'un noi de 30 anys? Una experiència íntima amb un temps perdut... i recuperat!
Dilluns 20.01.20

Yuja Wang

Recitals febrils de la pianista més carismàtica del moment. Virtut, talent i una força escènica sobrenatural.
Dilluns, 09.03.20

Gustavo Dudamel

El mediàtic director veneçolà dirigeix la única òpera de Beethoven: *Fidelio*. Un cant a la llibertat.
Dimarts, 14.04.20

Khatia Buniatishvili

Una mirada tan volcànica com delicada sobre el repertori pianístic universal. Tota una traductora del temps present.
Dimecres, 27.05.20

Jörg Widmann & OBC

La *Símfonia Júpiter* de Mozart amb un dels compositors que està sacsejant el repertori. Una festa simfònica!
Divendres, 12.06.20

Consulta tota la programació a www.palaumusica.cat

Descomptes especials per a menors de 35 anys, grups i packs d'entrades.

Art

Coordina Eugènia Sendra
timeout.cat/art

És el que veus

Ana Jotta mostra a ProjecteSD
les seves troballes intervingudes.
Per Eugènia Sendra

DIU LA PORTUGUESA Ana Jotta que tendim a pensar massa: "Un pou no té per què ser profund, i unes peces poden no voler significar res especial". En la seva segona exposició a ProjecteSD, sense títol, presenta obra nova i intervencions sobre la paret a manera d'il·lustracions inspirades en el còmic (reconeix la influència de George Herriman, autor de *Krazy Kat*). El que veiem potser no sabem què significa, però

fa intuir la pràctica de l'artista: Jotta recol·lecta i intervé objectes, papers, robes i altres troballes que la interpel·len i li suggereixen coses; les col·lecciona si l'enamoren, com una branca que ha replicat en bronze. "Soc una treballadora de l'art: absorbeixo i transformo coses", reconeix.

I si bé expliquen que la casa de Jotta està plena de coses, com una caixa de sorpreses, les seves exposicions tendeixen a la buidor.

DE QUÈ VA...

Ana Jotta practica l'assemblage de forma elegant i reposada.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per redescobrir les possibilitats simbòliques dels objectes quotidians.

→ ProjecteSD.

M: Passeig de Gràcia.

Fins a l'1 de febrer.

Gratis.

Hi destaquen la col·lecció de papers disposada com peus de pàgina, i les peces de roba: una manta de llana on hi ha brodat un pou i un *rickshaw*, i una banderola de cotó amb una reinterpretació del *Je ne sais quoi* de Montesquieu. Aquí localitzem una altra de les fixacions de l'artista, la lletra jota, que sona com el seu cognom; la considera una forma comuna i la veu en torrades, i també a les branques. ■

ROBERTO RUIZ

MÉS EXPOS

ROBERTO RUIZ

Sense imatge

Un projecte fet per a la galeria del Born: Ignasi Aballí juga amb les paraules i l'arquitectura, com un text de sala expandit per recórrer, rellegir i pensar els significats de l'art.

→ Blueproject Foundation.

M: Arc de Triomf. Fins al 10 d'abril. Gratis.

Certes...

Tàpies va intervenir el material sintètic que usava per protegir el terra dels estudis de Campins i Barcelona. Es va exposar l'any 91 i ara es mostra de nou amb peces inèdites.

→ Fundació Tàpies.

M: Passeig de Gràcia. Fins al 16 de febrer. 8 €.

Idilio

Una aproximació a la Bauhaus i a la figura de Grete Stern a través de la mirada i el traç de Gonzalo Elvira, que revisita la història passada a partir de qüestions de present.

→ Rocío SantaCruz Art.

M: Tetuan. Fins al 8 de febrer. Gratis.

Work in progress

Un repàs de l'obra de Charlotte Posenenske; darrere de peces modulars, senzilles, reproduïbles i econòmiques, s'hi amaga un intens discurs conceptual i polític.

→ MACBA. M: Universitat. Fins al 8 de març. 11 €.

Menjar

FOTOS: MARIA DIAS

Foc proper i diferent

Sagardi obre el Cadaqués: brasa real i xup-xup empordanès.
Per Ricard Martín

NO CREC EN la cuina tecnoemocional. Mai hi he cregut. No ho dic jo, sinó l'Iñaki López de Viñaspre, xef i fundador de Sagardi. En l'any que el grup de cuina basca compleix 25 anys –van ser un bàlsam per als catalans que a la mínima agafaven els trapaus per anar a fer mitjana i pintxo a Euskadi– han obert Cadaqués, un restaurant d'homenatge

a la cuina de l'Alt Empordà, bressol del platillo i el mar i muntanya. "Sempre m'ha apassionat la cuina empordanesa, un punt deslligada de la catalana i més propera a la de Mallorca o Eivissa, molt enganxada a la barca", explica Viñaspre. Mestre de la graella basca, a Cadaqués –guanyat a un basar dels porxos d'en Xifré– hi trobareu "un foc diferent del basc i una aproximació radical a l'arròs", diu el cuiner. Radical perquè els sis arrossos de la carta "es fan des de zero, amb foc de ceps o pollancre, i cap altre lloc a Barcelona fa això".

I puntualitza que el seu monumental arròs brut de sípia, rap i closca no és negre: "L'arròs negre no existeix. És gris per la tinta, la ceba i la melsa, però si en veus un de negre ja saps que és de bossa de tinta comestible". L'altre puntal de la carta, esclar,

és el mar i muntanya i el platillo (que no és un plat petit! Les racions aquí i a l'Empordà són de vida!). "A vegades costa que un cuiner jove entengui que t'estiguis dues hores amb el xup-xup d'un plat, perquè a la cuina tecnificada tot passa pel control de temps, humitat i calor, i l'alarma".

Però per clàssics com les mandonguilles amb sípia i els peus de porc farcits amb botifarra de perol i gambes "entra en joc veure com bull el caldo, i que la vista i el nas ho interpreti". Cuina analògica contra allò digital.

L'únic 3D aquí són sabors com la untuosa unió del bacallà amb la samfaina, que us agafen del ganyot. Primitivisme de luxe, amb el millor peix d'aquí a Roses, aliè a

modos: "No serveixen per res. El menjar és sagrat, i no s'hi juga". Fusta, mar i pedra. ■

DE QUÈ VA...

El Cadaqués, cuina empordanesa vista per grans cuiners bascos.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

El millor producte tractat amb reverència.

→ Reina Cristina, 6.
M: Barceloneta.
93 268 70 33. 60 €.

PREN-NE NOTA

El mercat com a microcosmos

TV3 HA FET una aposta global per la gastronomia: la docuserie *Gent de mercats*, dirigida per Tana Collados, és un recorregut pels diversos mercats estables de Catalunya a través de les seves històries humanes. Però Collados ha volgut anar més enllà del costumisme: "Encara que no sigui un reportatge de punts de vista en conflicte, les històries humanes al mercat són molt interessants perquè tenen a veure amb la producció i la distribució. És un microcosmos amb totes les tendències de consum".

El paradista prescriptor

Collados no té cap dubte que ara és el moment dels mercats: "Hi ha un punt d'inflexió, de conscienciació, que fa que la gent torni als mercats". I el repte de la sèrie és "fer entreteniment i pedagogia, perquè la gent, sense voler-ho, aprengui; per exemple, la diferència entre un mercat central d'una llotja, o a comprar al dia i no malbaratar". També a cuinar: els paradistes "són prescriptors, i no hi ha qui conegui millor un producte que qui el ven".

39 mercats urbans

Ara bé, si el menjar us importa un rave, conèixer peripècies com la d'una venedora de 88 anys –que amb 60 rere el taulell i operada d'un càncer de pell torna al mercat– enganya. Aquest programa va sorgir, en part, per aprofundir en l'iceberg de temes apuntats a *Boqueria, un mercat retratat*. Aquest darrer no hi apareix: "És l'emblemàtic i li parem molta atenció, però n'hi ha d'altres". Collados ens recorda una realitat d'impacte que ens ha d'enorgullir: "Barcelona té 39 mercats, i és un fet que hem de reivindicar". ■ Ricard Martín

→ Gent de Mercats s'emet els dimarts a TV3 després del TN.

Barigoule Café

→ Pàdua, 87. M: Lesseps. 93 194 65 07. 30 €.

SATURATS DELS 'BRUNCH' clònics dels barris de moda? El Barigoule Café és un *diner* franco-nord-americà obert fa pocs mesos al Putxet. La cosa aquí va d'esmorzars clàssics dels Estats Units. Ous Benedict? No ben bé; pancakes de plàtan, gofres PBJ (amb crema de cacauet i melmelada de maduixa) i bagels. L'esmorzar especial de la casa és el *lumberjack*. Contundència al plat per començar forts el dia; gofres amb gall dindi, formatge i ous ferrats.

La mestressa d'aquest encisador local cantoner folrat de rajoles verdes i ple de plantes i llibres és la Julie, una restauradora mig francesa mig novaïorquesa que després de dirigir un restaurant a Brooklyn durant vint anys va decidir canviar l'East River pel Mediterrani. Els plats del dia que ens proposa són tan multiculturalment com la Gran Poma; pot començar la setmana amb una quiche francesa i acabar-la amb un curri tailandès. Tot molt casolà. I quina mà té pels pastissos! Els preus no són gaire propis de la zona; cap esmorzar supera els 7 euros i el plat del dia amb beguda val 8 euros i és molt generós en quantitat.

No ens estranyaria gens que el boca-orella convertís aquest petit café en el refugi preferit de la comunitat nord-americana de Barcelona. *Sweet home Barigoule*. ■ Mireia Font

DE QUÈ VA...

Esmorzars clàssics nord-americans i plats del dia d'arreu del món.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per gaudir de *comfort food* casolà a preus confortables.

IRENE FERNÁNDEZ

Beure

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/bars

Okinawa

→ Rosés, 65. M: Plaça del Centre.
663 456 274.

LES NITS A Sants solen ser tristes com la llum groguenca de molts carrers. L'oferta nocturna és escassa per alegria del veïnat més beat, que de nit dorm com si la vida fos això. En un entorn poblat de vermuteries familiars sobresurt la cocteleria Okinawa.

És un espai minúscul que serveix còctels multicolors des

de fa onze anys. Hi ha només cinc taules i pot costar trobar-hi lloc. Val la pena seure a la barra, posar el telèfon a carregar i observar el bàrman en acció. Serveix per adonar-se de les cullerades de sucre que porten algunes copes. L'important és evitar fixar la mirada en la decoració

espantosa, que inclou calaveres, flamenques i el Mazinger Z. La sofisticació de l'Okinawa se la queda el nom.

Però és una cocteleria on no fallen els còctels, que des de fa un any tenen un toc més tropical. Mojitos i daiquiris són el que es porta, es preparen amb fruita

fresca. Per als de gintònic també hi ha una dotzena d'opcions.

Malgrat les aparences, Sants pot ser tropical. Així que atreviu-vos a tastar el seu Orgasme Martini sense Martini: porta Baileys, licor de banana i de cacau. O el mojito de mango i coco. Que la vida pot ser amarga. ■ Marc Serena

DE QUÈ VA...
La cocteleria top choice del barri amb una carta d'aires tropicals.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Per sortir de la zona zero del turisme i fer una copa a preu de barceloní.

Més temples del mam a timeout.cat/millors-bars

NO T'HO PERDIS

QUIOSC D'ESPECIALITAT

→ Passeig de Sant Joan, 19. M: Arc de Triomf. 656 428 700.

AGAFAR UN BON cafè i un bon diari –dues coses no tan fàcils de trobar– és un acte de civilització en extinció. Amb aquest esperit, Pablo Pardo –assessor i conceptualitzador de restaurants com l'Iradier– i Davide Datti –representant de cafeteres Victoria Arduino– han reconvertit el quiosc del passeig de Sant Joan amb Ausiàs March en el News & Coffe: cafè i premsa d'especialitat. Us hi podeu demanar un cafè gourmet de primera (amb llet a 1,80 euros) i comprar una tria de premsa exquisida. I no hi venen souvenirs, però tindran vinils!

RAVAL BRUNCH

25 !!! EUROS

DOMINGOS 12:00 - 16:00H
¡JAMÁS HAS VISTO UN BRUNCH IGUAL! EN VARIOS AMBIENTES Y CON DJ EN DIRECTO. DISFRÚTALO TODOS LOS DOMINGOS.
360° BAR TERRAZA 11ª PLANTA Y B LOUNGE RESTAURANTE.

Hotel **Barceló Raval**
Rambla del Raval 17-21
08001 Barcelona
Tel: 93 320 14 90
barceloraval.com

Tendències

Coordina Eugènia Sendra
timeout.cat/botigues

VINCENT DESAILLY

Una petjada conscient

Les vambes Veja són referent en l'univers eco i Francois-Ghislain Morillion n'explica els secrets. Per Eugènia Sendra

EL QUE VA començar com una aventura empresarial de dos amics amb inquietuds sostenibles s'ha convertit en una firma de calçat de referència: Veja, que en brasiler vol dir *mira*, és “una invitació a mirar què hi ha al darrere, els materials, com està feta la sabata”, explica Francois-Ghislain Morillion, cofundador de la marca, que el 2019 ha produït més d'un milió de parells de vambes. Tothom les porta, tot i que Veja no inverteix en publicitat, i Morillion explica que part de la fascinació es deu al disseny: “És el principi de tot, la gent les compra per l'estètica i després potser senten la nostra història”.

La història de Veja és la de l'equilibri entre els materials –usen cautxú, cotó i polièster reciclat, sobretot, però també pell animal i bioplàstic d'origen

vegetal– i un esperit romàntic que els ha dut a treballar amb comunitats locals del Brasil. “Ells cultiven el cautxú, nosaltres paguem pel producte i el servei, i reforcem el seu protagonisme com a guardians de l'Amazones”, apunta Morillion.

Després de setze anys de calçat casual, i quatre d'investigació, Veja ha llançat la primera esportiva tècnica, també ecològica, i ha obert la primera botiga a París. Conscients de les ombres del sistema, Morillion creu en el canvi d'actitud: “Com més sabem com estan fetes les coses, més comprem només el necessari”. I tot i que eviten la paraula sostenibilitat, defensen que

“Cal saber com estan fetes les coses per comprar el necessari”

l'actitud més eco és fer sabates que durin temps, per no canviar-les cada temporada. ■

BOTIGA DE LA SETMANA

Angle

BUSCAR UNA PROPORCIÓ

harmoniosa entre els edificis i els habitants va ser una obsessió per a Vitruvi, Leonardo da Vinci i Le Corbusier, qui va desenvolupar un estudi sobre l'escala humana. Seria possible aplicar la metodologia de *Le Modulor* al disseny de roba? Així ho va creure l'arquitecta Claudia Roca quan va crear una línia de moda pròpia per completar l'oferta d'Angle, la seva botiga multimarca. L'experiment va sortir tan bé que ara a Angle només venen aquests dissenys minimalistes i de línia *oversize* que juguen amb una paleta de colors neutra i que vesteixen dones i, des de fa poc, homes. Amb la roba d'Angle us podreu construir un armari modular, amb peces combinables entre si i de llarg recorregut. Us les podeu emprovar –i enamorar-vos-en– al nou espai del Born on també llueix una selecció d'accessoris que inclou bosses de pell de Fahrenheit i sabates de Muroexe. Sí, l'elegància sòbria té futur.

■ Laia Beltran

DE QUÈ VA...

Un espai ideal per als que fugen de la moda d'un sol ús.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè també tenen una selecció d'accessoris exquisida.

→ Mirallers, 10.
M: Jaume I. @anglebcn

L'APARADOR

Un altre (primer) pas? Embolcalls sostenibles. Per Eugènia Sendra

↑ Paquet natural

L'americana Abeego proposa una alternativa per mantenir els aliments vius: un paper fet de cera d'abella, resina i oli de jojoba orgànica amb cotó. Adeu alumini.

→ 16,95 €. aupaorganics.com

↑ Cafè i altres grans

La bossa dels torradors Nomad, amb disseny de Júlia Esqué i Basora i produïda per la Fundació Ared, no té costures: així no desaprofitareu ni un mil·ligram de cafè.

→ 6,5 €. nomadcoffee.es

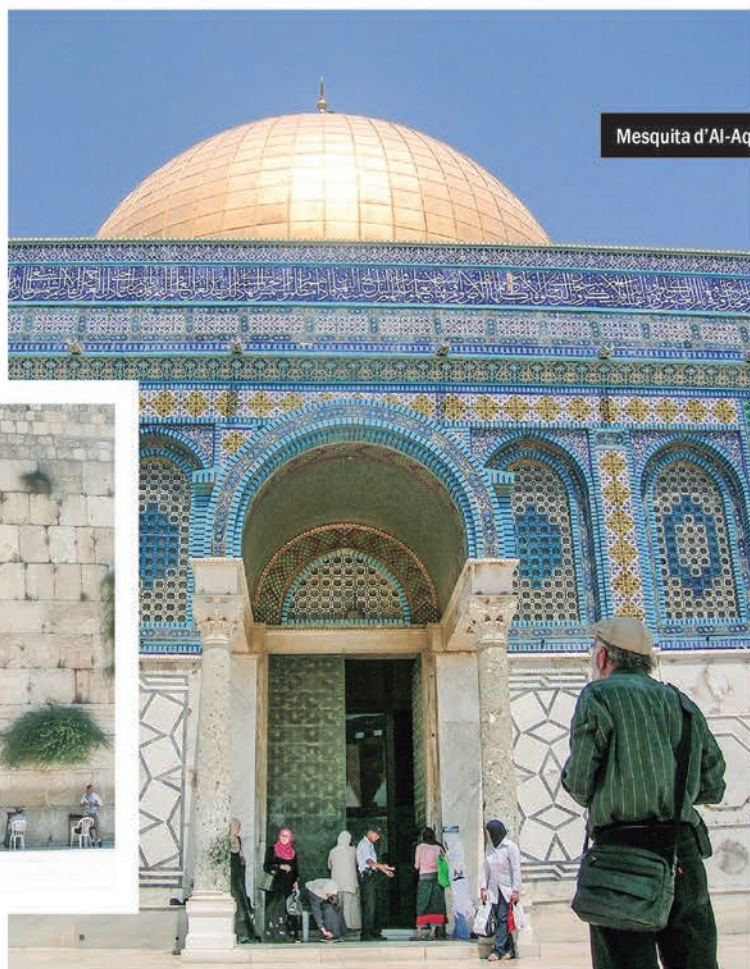
↑ Enfundar l'entrepà

Roll'eat reivindica els embolcalls reutilitzables fets amb poliuretà termoplàstic. La funda clàssica per a l'entrepà, fàcil d'usar i rentar, ens fa sentir millor a cada esmorzar.

→ 9,95 €. rolleat.com

Pel planeta! timeout.cat/botigues-sense-plastic

Viatges

Mesquita d'Al-Aqsa

MANUEL PÉREZ

Mur de les Lamentacions

El puzle Jerusalem

No hi ha cap ciutat que concentri tanta història i llegenda entrelaçada. **Manuel Pérez** en connecta peces

EL SOSTENIBLE SISTEMA del taxi compartit enllaça en una hora l'aeroport de Tel-Aviv amb el centre de la ciutat tres vegades santa, disputada pel seu irresistible magnetisme de cruïlla mística, un parc temàtic per a mitòmans llegendaris.

Trèvol de quatre fulles

Al voltant del magmàtic espai que comparteixen la mesquita d'Al-Aqsa i el contigu mur de les Lamentacions s'articulen dos dels quatre barris que formen el casc antic. El musulmà és el més gran i pintoresc, pel seu laberint de carrerons plens de mercaderies diverses, en especial els acolorits esvinagrats i les perfumades espècies. El nou barri jueu és més asèptic i anodí. Però si busqueu emocions fortes, podeu pujar extramurs fins a l'aspere Mea Xearim, el barri ultraortodox aturat en el segle XIX. No hi aneu en dissabte.

→ Consulteu horaris d'accés a l'esplanada de les Mesquites.

Croades modernes

Al barri armeni entrareu en contacte amb la maltractada història d'un poble sacsejat pel genocidi i l'oblit. La suculent gastronomia és l'excusa perfecta per descobrir l'afabilitat dels seus habitants. Més críptic resulta el trencaclosques de la basílica del Sant Sepulcre, centre del barri cristià. Les diverses confessions es reparteixen el poc espai disponible. Busqueu el de l'església copta etiop, tan

pobra que es van haver de conformar amb el terrat.

→ No us perdeu l'obertura del matí o el tancament del vespre.

L'altra ciutat inesperada

Si al final del dia us sentiu profetes, patiu la síndrome de Jerusalem. En cas contrari, cap a l'oest podeu regirar els voltants de Hillel Street, amb cafès i pubs vibrants. No tot ha de ser santedat.

→ Gatsby i Birdman, dos locals emblemàtics.

BAIRTS

BARCELONA ARTS ON STAGE

PRORROGAT

Només fins el 26 de gener!

EL PETIT PRÍNCEP

SISENA TEMPORADA

El musical que ja han vist més de 250.000 espectadors!

18 de gener

JAMMING

L'espectacle d'improvisació que ja han vist més de 1.500.000 espectadors!

31 de gener i 1 i 2 de febrer

NO TE METAS EN POLITICA

EL NUEVO TOUR

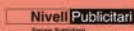
AMB MIGUEL MALDONADO I FACU DÍAZ

22 de gener

RUMOURS OF FLEETWOOD MAC

Admirats personalment per Mick Fleetwood

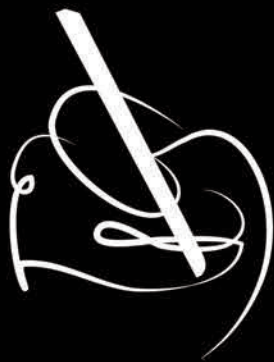
Horari taquilles. De dimecres a divendres de 17 a 20 hores i 2 hores abans de cada espectacle. T. 93 324 84 92

TimeOut

BARCELONA

La música de
Beethoven
batega amb
més força que
mai a L'Auditori

Tot el que cal
saber del Festival
Beethoven250 en
homenatge al geni
romàntic

Beethoven rocks!

ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA I NACIONAL DE
CATALUNYA_MÚSICA DE CAMBRA_BANDA MUNICIPAL
DE BARCELONA_MUSEU DE LA MÚSICA DE BARCELONA_
MÚSICA ANTIGA_SIT BACK_AMPLIFICATS_ORQUESTRES
INTERNACIONALS_SERVEI EDUCATIU_JAZZ SESSIONS_
SAMPLER SÈRIES_ESCENES_APROPA CULTURA

L'Auditori

Altaveu de la modernitat musical

L'AUDITORI
auditori.cat

L'Auditori és un consorci de:

Ajuntament de
Barcelona

Govern de Catalunya
Departament
de Cultura

BEETHOVEN TOTAL

La nostra música, cultura i civilització se sostenen sobre diverses bases fonamentals. Una d'elles és, no hi ha dubte, l'obra de Ludwig van Beethoven: des de les simfonies als concerts passant pels quartets de corda i *Fidelio*, el seu llegat és apassionant, revolucionari i humà. Beethoven ens parla amb una força incontrolable que ara L'Auditori canalitzarà en l'intens Festival Beethoven250, en homenatge al seu naixement a Bonn l'any 1770.

Música i vida

L'obra de Beethoven mai passarà de moda: el seu batec ens recorda qui som i per què les nostres passions ens mantenen vius

MAT ZIRCUS

LA FORÇA DE la música de Ludwig van Beethoven es pot demostrar si escoltem només el que ens diu el nostre cor quan abordem una de les seves simfonies, o un dels últims quartets de corda: no percebem només el so, o una audaç arquitectura harmònica, sinó una reacció més visceral i profunda. La música de Beethoven ens parla com a éssers humans, palpita amb la força de la vida. I per això en ple segle XXI es manté tan actual com quan va néixer.

250 anys després

Les efemèrides de naixements i morts dels compositors són només una excusa per celebrar una continuïtat de la seva importància. A Beethoven, com a Mozart, Bach i Wagner, l'escoltem sempre, però és important recordar el perquè, i el festival que enceta L'Auditori a partir de l'11 de

gener, i que vehicularà la segona part de la temporada 2019/2020 –a més de l'inici de la propera– parteix d'aquesta idea. Mai escoltem prou Beethoven, i per això gaudirem de vint concerts, activitats, xerrades i monogràfics que ens aproparan a un llegat que es conserva amb la frescor de les grans fites humanes.

Simfonies i concerts de luxe

El festival no està plantejat com una integral de Beethoven, però sí que es s'aturarà en un bon nombre de les seves obres clau. La temporada de l'OBC farà un èmfasi especial en la seva obra simfònica –el director titular, Kazushi Ono, dirigirà la *Cinquena* i Jordi Savall la *Sisena* i la *Setena* amb una aproximació historicista–, però no descuidarà els importants concerts del seu repertori, com l'integral dels cinc per a piano –que interpretarà i dirigirà Rudolf

Buchbinder–, el *Triple Concert per a violí, violoncel i piano*, i l'*etern Concert per a violí*, amb Maria Dueñas en la part solista.

Marató de cambra

Una de les cites més interessants serà la inaugural amb la marató de cambra que, en una jornada d'entrada gratuïta i de 10 del matí fins a la mitjanit, programarà imprescindibles del compositor. L'oportunitat ideal per descobrir el compositor amb intèrprets de primer nivell arrelats a Catalunya com el Trio Ludwig o el Trio Arriaga.

Reflexions sobre el geni

En paral·lel als concerts, el festival també proposa activitats de reflexió al voltant de la creativitat, el geni i l'emoció. Serà al Museu de la Música en tres jornades mensuals –el 22 de gener, 7 de febrer

Una cita en família

HI HA BEETHOVEN per a tothom, fins i tot per a la canalla. Dins el festival, el coreògraf Cesc Gelabert i els alevins de la Jove Orquestra Nacional de Catalunya faran un zoom sobre la música, els moviments i les emocions de Beethoven, juntament amb quatre grans noms de la nostra història sonora: Britten, Stravinski, Toldrà i Rameau. Una cita i oportunitat especial perquè els més petits de la casa tinguin el seu primer contacte amb Beethoven.

→ Ds. 18 de gener. 12.30 h. Sala 1. 12 €.
A partir de 5 anys.

Ensemble Contrechamps

REGIS GOLAY

DE QUÈ VA...

Un cicle majestuós de sis mesos sobre l'obra de Beethoven.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè serà una celebració extensa i d'alt nivell de l'obra d'un geni universal.

→ L'Auditori. De l'11 de gener al 3 de juliol. Dies i horaris diversos. auditori.cat/ca/festival-beethoven-250

i 4 març, preparades pel professor de l'ESMUC Jonathan Brown-, on ens apropiem a les influències de Beethoven a la dansa, la cuina i la filosofia de la mà del coreògraf Cesc Gelabert, el sommelier Josep Roca i l'escriptora Eulàlia Bosch. De vegades, per comprendre la profunditat de l'art, hem de portar-lo a espais inesperats.

Un festival accessible

Cap al final de la seva vida, Beethoven va perdre l'audició. No va escoltar mai les seves últimes obres i la seva experiència, en el fons tan heroica, és un bon motiu perquè reflexionem sobre l'abast de l'art. És per això que el festival serà accessible i inclou per a persones amb discapacitats, i facilitarà un ampli servei de subtitulació, bucles magnètics per persones sordes, audiodescripcions i programes de mà en braille per a qui ho necessiti.

L'ultramodernitat de Beethoven

L'obra del compositor alemany demostra la seva vigència també quan s'adapta a llenguatges contemporanis. El programa Sampler Sèries també s'apropa a la seva obra des d'una òptica contemporània i amb propostes valentes.

Leif Inge: la 'Novena' eterna

Leif Inge és un artista noruec centrat en l'art sonor i la música per a instal·lacions que, en la jornada inaugural, proposa endinsar-se en l'obra *9 Beet Stretch*, que allarga –amb la tècnica del *stretching*, que estira el so digital– la *Novena Simfonia* fins a fer-la durar 24 hores.

→ Dissabte 11 de gener, de les 10 a les 24 h. Sala 3. Accés lliure.

Christine Sun Kim: el so del silenci

Sun Kim és una artista sorda de naixement, però així i tot ha desenvolupat tècniques per treballar amb el so, vinculant-lo amb altres sentits i organitzar-lo en obres experimentals i visuals com la que presentarà en col·laboració amb l'Ensemble Contrechamps, que també tocarà la *Sonata per a trompa i piano* de Beethoven i una composició de Jürg Frey.

→ Dimecres 22 de gener, 20 h. Sala 4. 7 €.

David Lang: reconstruint 'Fidelio'

Beethoven només va compondre una òpera, *Fidelio*, una defensa de la llibertat i l'amor amenaçats per la tirania. A partir de l'original, el compositor David Lang, fundador del col·lectiu Bang on a Can i representant de l'actual escena post-minimalista de Nova York, ha creat una nova òpera, *Prisoner of the State*, que s'estrenarà a Barcelona, interpretada per l'OBC, l'Orfeó Català i les veus de Claron McFadden, Alan Oke i Jarrett Ott.

→ Divendres 3 de juliol, 20 h. Sala per determinar. Preu per determinar.

David Lang

SOPHIE ZHAI

Calidore String Quartet

Tots els concerts

Jordi Savall

El Festival Beethoven250 ho té tot: cicles simfònics, peces vocals, miniatures de cambra, exhibicions de virtuosisme i grans directors i solistes

QUÈ ET VE de gust escoltar? La *Setena simfonia*? La tenim. El concert *Emperador*? No podia faltar. Quintets de corda? Trios i sonates? El virtuós *Triple concert*? És impossible fer una integral completa de Beethoven en tan poc temps, però el festival inclou quinze concerts magnífics.

Marató de cambra

Per començar el festival, res millor que una proposta generosa de catorze hores sense interrupció. Una tria dels conjunts de cambra més importants de Barcelona tocaran l'integral dels trios amb piano i les sonates per a piano i/o violoncel. En total, nou concerts.

→ Ds. 11 de gener, de 10 a 24 h. Sala 2.
Entrada lliure.

Escoltem l'oboè

Beethoven va compondre un quintet per a oboè, peça poc coneguda del seu repertori i poc programada, però que brillarà en el programa de cambra – amb el més famós que va escriure Mozart – de la mà de Cristina Gómez Godoy i el Calidore String Quartet.

→ Dc. 15 de gener, 20 h. Sala 2. 25 €.

Revisió de les sonates

El músic de jazz Xavi Torres revisitarà algunes de les sonates del mestre alemany en format de trio. Unes sonates que portarà al seu terreny i interpretarà amb l'exuberància rítmica, la riquesa tímbrica i la profunditat textural que caracteritzen el llenguatge del músic de Tarragona.

→ Dv. 24 de gener, 21 h. Sala 3. 5 €.

Sonaran més de 60 obres que reviu el llegat del geni romàntic!

Un concert del 1814

Aquest programa retrocedeix fins a un moment important en la vida de Beethoven: l'any 1814, quan estava en el cim del seu llenguatge revolucionari. Sentirem les simfonies *Setena* i *Vuitena*, *La victòria de Wellington* i una ària de concert.

→ De dv. 24 a dg. 26 de gener, 20 h, 19 h i 11 h. Sala 1. 12-59 €.

La 'Cinquena simfonia'

És la pedra angular de la producció de Beethoven i l'obra eterna que el director titular de l'OBC, Kazushi Ono, ha programat amb l'obertura de *Coriolà* i una nova peça d'encàrrec d'Hèctor Parra, inspirada en l'alemany.

→ De dv. 31 de gener a dg. 2 de febrer, 20 h, 19 h i 11 h. Sala 1. 12-59 €.

Maria Dueñas, OBC

Nikolai Lugansky

JEAN-BAPTISTE MILLOT

Portes obertes

LA JORNADA INAUGURAL, el

dissabte 11 de gener, serà un autèntic *non-stop* de Beethoven (i d'entrada gratuïta!). Per una banda, ens espera un programa maratonian d'imprescindibles del compositor que durarà catorze hores; i per altra banda, la instal·lació sonora *Novena simfonia* en mans de l'artista Leif Inge que s'allargarà durant 24 hores i es podrà seguir per *streaming*. Quina animalada de portes obertes, Beethoven per a tothom i a tota hora!

El Triple Concert

El *Concert per a violí, violoncel i piano* en *Do major* és una gran fita de Beethoven: una obra per a tres virtuoses que interpretaran Alisa Weilerstein, Guy Braunstein i Inon Barnatan. Es completarà amb la *Quarta simfonia*.

→ De dj. 6 a ds. 8 de febrer, 20 h, 20 h i 19 h. Sala 1. 12-59 €.

L'èpica d'"Egmont"

La Banda Municipal de Barcelona rescatarà *Egmont*, música amb funció escènica inspirada en un text de Goethe que maridarà el trepidant ritme de l'orquestra amb la veu narradora d'Àlex Casanovas.

→ Dg. 9 de febrer, 18 h. Sala 1. 12-16 €.

El color de les sonates

Evgeny Kissin, un dels solistes més brillants i un dels talents que millor saben llegir la complexitat de Beethoven, oferirà un recital d'alt voltatge amb tres sonates per a piano: la

Patètica (nº 8), la *Tempesta* (nº 17) i la *Waldstein* (nº 21).

→ Dj. 13 de febrer, 20 h. Sala 1. 20-72 €.

Miniatures de cambra

Una programació decorada amb bocins apetitosos del Beethoven més delicat. El Trio Barragán combinarà el *Trio per a piano* nº 4 amb obres actuals (Jörg Widmann) i romanticisme tardà (Brahms).

→ Ds. 15 de febrer, 20 h. Sala 2. 25 €.

Violí i l'"Heroica"

Sota la direcció de Jan Willem de Vriend, l'OBC interpretarà dos monuments indiscutibles: el *Concert per a violí i orquestra*, amb Maria Dueñas com a solista, i la *Tercera simfonia*, la revolucionària *Heroica*.

→ Ds. 15 i dg. 16 de febrer, 19 h i 11 h. Sala 1. 12-59 €.

Buchbinder al límit

Rudolf Buchbinder no és només un dels millors pianistes del panorama actual, sinó també un

tità que no té por a interpretar els cinc concerts per a piano en un sol cap de setmana.

Prepareu-vos per a una maratò de dos dies, amb un tercer concert de regal.

→ De dv. 21 a dg. 23 de febrer, 20 h, 19 h i 11 h. Sala 1. 12-59 €.

Un glop de piano

El pianista Nikolai Lugansky ha preparat un programa per a la temporada de cambra amb peces de Frank, Skriabin i Rakhmàninov que s'obrirà amb una sonata de maduresa del compositor alemany, la complexa i delicada nº 28, un inici tan difícil com refrescant.

→ Dc. 6 de maig, 20 h. Sala 2. 28 €.

Cita de violins

Pinchas Zukerman és un dels grans violinistes veterans que romanen en actiu, un virtuós impecable que dirigirà la Royal Philharmonic Orchestra amb una peça de Brahms i, per

acabar, el trepidant *Concert per a violí*, que interpretarà ell amb totes les garanties.

→ Dj. 21 de maig, 20.30 h. Sala 1. Des de 27 €.

Savall i el so original

Savall aborda les simfonies de Beethoven a partir de criteris historicistes, fent que sonin més properes a l'esperit del classicisme vienès que no pas al del romanticisme. En la tercera cita de l'integral, tocarà la *Sisena* i la *Setena* amb Le Concerts des Nations.

→ Dj. 4 de juny, 20 h. Sala 1. 12-75 €.

'Fidelio' renovat

Fidelio és una òpera cabdal que mereix relectures perquè els seus temes –sobre la llibertat i contra el poder abusiu– són universals i vigents en aquest temps. David Lang proposa una nova visió d'aquesta obra sota el títol de *Prisoner of the State*.

→ Ds. 3 de juliol, 20 h. Lloc per determinar. Preu per determinar.

